

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 31853594-101-1051-4667

24/11/2014

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İçişleri Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 3/11/2014 tarihinde kararlaştırılan "Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Ahmet DAVUTOĞLU
Başbakan

- EKİ** :
- 1- Kanun Tasarısı
 - 2- Gerekçe (Genel-Madde)

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Anayasa Avrupa Birliği Uyum Aciliet İnsan Hakların İnceleme Plan ve Bütçe Milli Eğitim Kültür Gençlik ve Spor Milli Savunma			
Esas Komisyon	İçişleri			
Tarih:	24 Kasım 2014		E. No: 11995	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.Y.
				
TBMM BAŞKANI				

TBMM KANUNLAR VE KARARLAR BŞK.LİĞİ
24 Kasım 2014
Numara:

T B M M KANUNLAR VE KARARLAR BŞK.LİĞİ
24 Kasım 2014
No: 254189

GENEL GEREKÇE

I- Son zamanlarda meydana gelen toplumsal olayların terör örgütlerinin propagandasına dönüşmesi, göstericilerin vatandaşlarımızın can güvenliklerini ve vücut bütünlüklerini tehdit etmesi, kamuya ve özel kişilere ait bina, araç ve mallara zarar vermesi, hatta yağma girişimlerinde bulunması özgürlük-güvenlik dengesini bozmadan yeni tedbirler alınmasını zorunlu kılmıştır.

Tasarı ile;

-Suç işlenmesinin önlenmesi, vatandaşların kendilerini güvende hissetmelerinin sağlanması, can ve mal emniyetinin temin edilmesi, suçun aydınlatılması ve suçluların yakalanması gibi asli görevleri olan kolluk kuvvetlerinin durdurma, arama ve gözaltına alma, gerektiğinde silah kullanma gibi yetkilerinin yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

-İl İdaresi Kanunu gereğince il ve ilçe sınırları içinde bulunan genel ve özel bütün kolluk kuvvet ve teşkilatının amiri olan ve suç işlenmesini önlemek, kamu düzen ve güvenliğini korumak için gereken tedbirleri almakla yükümlü olan mülki idare amirlerinin yetki ve sorumluluklarının daha belirgin hale getirilmesi yönünde düzenlemeler yapılmaktadır.

-Toplumsal olaylarda cebir ve şiddet kullananlara uygulanan bazı cezaların caydırıcı hale getirilmesi sağlanmaktadır.

-Toplumsal olaylarda kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açabilecek şiddet olayları ile terör olaylarında kişilerin vücut bütünlüğüne ve kamu malları ile gerçek ve tüzel kişilerin mallarına verilen zararların Devlet tarafından karşılanması halinde, genel hükümlere göre sorumlulara zorunlu olarak rücu edilmesi öngörülmekte, rücu istemine ilişkin zamanaşımı sürelerinin bir kat artırılarak uygulanması yönünde düzenleme yapılmaktadır.

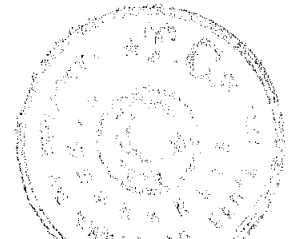
-Fiziksel engel ve benzeri sağlık sorunları ile İçişleri Bakanlığınca belirlenecek diğer sebeplerle müşteki, mağdur ve tanık ifadelerinin kolluk tarafından konutlarında veya işyerlerinde alınması sağlanmaktadır.

-Son dönemde sentetik kannabinoidler (bonzai) ve türevlerinin kullanımının ve buna bağlı ölümlerin artması nedeniyle son iki yıldır özellikle eğitim kurumları ve çevrelerinde kullanımında ve ticaretinde önemli bir artış gerçekleşen sentetik uyuşturucu maddelere yönelik cezai yaptırımların daha caydırıcı hale getirilmesi sağlanmaktadır.

-Son yıllarda kamu güvenliği ve düzenini tehlikeye düşüren terör, asayiş ve uyuşturucu suçları kiralanın araçlarla işlendiğinden; önleyici kolluk hizmetleri kapsamında suçların önlenmesi, olayların meydana gelmesi durumunda ise fail veya failerin en kısa sürede tespit edilebilmesi ve yakalanabilmesi için araç kiralama işlemlerinin kayıt altına alınması amaçlanmaktadır.

II- Polis amirlerinin rütbe terfilerinde, tüm çağdaş ülkelerin aksine kıdeme dayalı bir sistem benimsenmiş, liyakat ikinci plana bırakılmıştır. Polis amirleri buldukları rütbede zorunlu en az bekleme süresini tamamlamaları ve herhangi bir ceza almamaları halinde mesleki yeterliliklerine bakılmaksızın otomatik olarak bir üst rütbeye terfi etmeye başlamışlardır. Bu sistem, ihtiyaç duyulan amir rütbelerinde sayısal azlığa ve ihtiyaç duyulmayan rütbelerde ise aşırı yığılmalara neden olmuştur.

Yapılan düzenleme ile bozulan personel piramidinin görev ve hizmet gereklerine uygun hale getirilmesi amacıyla; her rütbede yer alacak amir sayısı/oranı belirlenmekte, her rütbe terfiinde yazılı ve sözlü sınav şartı getirilmekte ve terfi için öngörülen asgari şartlara sahip personel arasından en kıdemli olanın değil en liyakatli olanın terfi etmesi öngörülmektedir. Ayrıca ihtiyaçtan fazla sayıdaki Birinci, İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürlerine, belli bir miktar ek ödeme yapılmak suretiyle resen emeklilik sistemi getirilmektedir.

Emniyet Teşkilatına bağlı eğitim-öğretim kurumları; 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun 19 uncu maddesine göre kurulan polis koleji ve ek 24 üncü maddesine göre kurulan polis meslek eğitim merkezleri ile 4652 sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanunu hükümlerine göre kurulan Polis Akademisi ve bağlı fakülteler, enstitüler ile polis meslek yüksek okullarıdır.

Günümüz şartlarında polis memurları, polis meslek yüksek okulları ve polis meslek eğitim merkezlerinde yetiştirilmekte olup, polis meslek yüksek okulları Polis Akademisine bağlı olarak, polis meslek eğitim merkezleri ise Eğitim Dairesi Başkanlığına bağlı olarak faaliyet yürütmektedir. Bu itibarla Emniyet Teşkilatında eğitim kurumlarının yönetimi bakımından çok başlılık mevcuttur.

Polis amiri yetiştiren Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Fakültesinin öğrenci kaynağını, Polis Koleji mezunları ile lise ve dengi okulları bitirenler arasından yönetmelikle belirtilen şartları taşıyan öğrenciler oluşturmaktadır. Ayrıca Emniyet Genel Müdürlüğü adına yurt içindeki diğer fakülte ve yüksekokullarda okutulan öğrenciler de Emniyet Teşkilatının amir kaynağını oluşturmaktadır.

Lise düzeyinde olan Polis Koleji ile 4 yıllık eğitim veren Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Fakültesi, kuruluş amaç ve gerekleri günümüz şartlarında ortadan kalkmıştır. Düzenleme ile Emniyet Teşkilatında istihdam edilecek personel için harcanan eğitim maliyetinin düşürülmesi, çağdaş ülkelerde olduğu gibi bir eğitim sistemi oluşturulması ve Emniyet Teşkilatında çok başlılık yaratan tüm eğitim kurumlarının Polis Akademisine bağlanması amaçlanmıştır.

III- Tasarıyla, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığının İçişleri Bakanlığı ile ilişkileri yeniden düzenlenmektedir. Bu düzenlemelerle, demokratik rejimin gereği olarak, sivil otoritenin ve denetimin güçlendirilmesi amaçlanmaktadır. Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığının Genelkurmay Başkanlığıyla bağlantısının kaldırılması veya ilişkilerinin yeniden tanzimi yönünde herhangi bir düzenleme yapılmamıştır. Söz konusu kurumlar arasındaki ilişkiler aynen muhafaza edilmektedir.

Büyükşehir belediyesi kurulan illerde jandarmanın yasal yetkisi hususundaki tereddütlerin giderilmesi amacıyla jandarma teşkilatının bu illerde de görev yapması hususu açıklığa kavuşturulmaktadır. Bu bağlamda büyükşehir belediyesi kurulan illerde, belediye sınırları içinde olmakla birlikte hizmet gerekleri bakımından uygun görülen yerlerin jandarmanın görev alanı olarak tespit edilmesine imkân sağlanmaktadır.

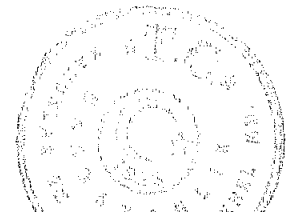
Jandarma teşkilatında, müşterek kararnameyle atanan generaller hariç olmak üzere, daire başkanları ile il ve ilçe jandarma komutanlarını atama yetkisi İçişleri Bakanına verilmektedir.

Sahil Güvenlik Komutanlığı Kurmay Başkanı ve Komutanlık karargahında çalışan diğer başkanlar ile bölge komutanlarının atanmalarında İçişleri Bakanı yetkili kılınmaktadır.

İçişleri Bakanına bütün jandarma teşkilatı personelini, askeri nitelikte olmayan görevleri sebebiyle işledikleri suçlardan dolayı görevden uzaklaştırma yetkisi verilmektedir. İl jandarma komutanı hariç, valilerin, sahip oldukları görevden uzaklaştırma yetkisini doğrudan kullanmalarına imkân verilmektedir. Aynı şekilde, Sahil Güvenlik Komutanlığı personelinin de askeri nitelikte olmayan görevleri sebebiyle işledikleri suçlardan dolayı görevden uzaklaştırılmasında İçişleri Bakanı yetkili kılınmaktadır. Bu bağlamda, görevden uzaklaştırılan personelin mali ve sosyal hakları da düzenlenmektedir.

İçişleri Bakanlığının ve valilerin jandarma ve sahil güvenlik teşkilatları üzerinde sahip oldukları denetleme yetkileri, askeri görevler dışındaki bütün görevleri kapsayacak şekilde genişletilmektedir.

Valilere jandarma ve sahil güvenlik teşkilatı personelini değerlendirme yetkisi verilmektedir.

İl ve ilçe jandarma komutanlarının izne ayrılması mülki amirin onayına bağlanmaktadır.

Valilerin jandarma ve sahil güvenlik personelinin disiplin amiri olmaları öngörülmektedir.

Jandarma teşkilatı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı personelinin kıyafetinin, Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığınca müştereken belirlenmesi öngörülmektedir.

IV- Nüfus hizmetlerine ilişkin iş ve işlemlerin daha sağlıklı yürütülmesi, hizmet sunumunda hız ve kalitenin artırılması, vatandaş memnuniyetinin sağlanması ve bürokratik süreçlerin kısaltılmasına yönelik çalışmalar kapsamında 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununda yeni düzenlemeler yapılması ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına verilmiş olan kimlik numarası tek anahtar olabileme özelliği ile e-devlet uygulamalarının merkezinde önemli bir yer almaktadır. Bütün kamu kurumları ve özel kurumlar kimlik numarasının yer aldığı kimlik belgesini esas almak suretiyle işlem yapmaktadırlar.

Yüksek Planlama Kurulunun 11/7/2006 tarihli ve 2006/38 No'lu Kararı ile kabul edilen Bilgi Toplumu Stratejisi Eylem Planınının 46 No'lu Vatandaşlık Kartı; Pilot Uygulaması ve Yaygınlaştırılması Eylemi ile biyometrik unsurlar da içeren elektronik vatandaşlık kartının kimlik doğrulama için kullanımının sağlanması ve tüm kimlik doğrulama fonksiyonlarının tek bir elektronik kartta toplanması öngörülmüştür.

Ayrıca, günümüzde kamudaki hizmetlerinin etkin bir şekilde yürütülmesi adres ve yerleşim bilgilerine sağlıklı bir şekilde ulaşılmasını gerektirmektedir. Bu nedenlerle adrese ilişkin işlemlerde uygulamada ortaya çıkan sorunları aşmak amacıyla Kanunun Adres Kayıt Sistemine ilişkin hükümlerinde bazı değişiklikler yapılması gerekmiştir.

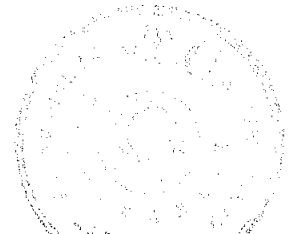
6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile köyken mahalleye dönüştürülen idari birimdeki vatandaşlarımızın, evlendirme hizmetlerinde uzaklık nedeniyle karşılaşacakları zorlukları önlemek amacıyla söz konusu muhtarlıklara da evlendirme memurluğu yetkisi verilmektedir.

E-Vatandaşlık Hizmetleri Projesi, 2006-2010 Bilgi Toplumu Stratejisi Eylem Planında Vatandaş Odaklı Hizmet Dönüşümü bileşeni altındaki 52 No'lu Eyleminin hayata geçirilmesi amacıyla; yurt içinde nüfus ve vatandaşlık hizmetlerine yönelik olay formu düzenleyen kurumlara, yurt dışında ise dış temsilciliklere olay formlarını elektronik imza kullanarak gönderme veya tescil etme yetkisine ilişkin düzenlemeye yer verilmiştir.

Yapılan diğer bir düzenleme ile güvenli kimlik doğrulama araçları kullanılarak nüfus kayıt örneği ve yerleşim yeri belgesinin vatandaşlar tarafından e-devlet üzerinden en kolay ve süratli bir şekilde temini hedeflenmiştir.

21/6/1934 tarihli ve 2525 sayılı Soyadı Kanununun 3 üncü maddesine aykırı soyadları ile yazım ve imla hatası bulunan ad ve soyadları mahkeme kararı aranmaksızın il veya ilçe idare kurulu kararıyla bir defaya mahsus olmak üzere değiştirilebilmesi öngörülmektedir.

5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu uyarınca yetkili makam kararı ile Türk vatandaşlığını kazanmak isteyen yabancılardan durumu uygun görülmeyenlerin talepleri Bakanlıkça reddedilmekte ancak, kişilerin idari yargıya başvurmaları sonucunda yetki unsuru yönüyle hukuka uyarlık bulunmaması nedeni ile mahkemelerce dava konusu olan işlem iptal edilmektedir. 5901 sayılı Kanunda yapılan düzenleme ile durumu uygun görülmeyenlerin taleplerinin Bakanlıkça reddedilmesi hüküm altına alınarak yetki unsuru yönüyle uygun hale getirilmesi amaçlanmıştır.

Vatandaşlarımızın Emniyet Genel Müdürlüğünce verilen pasaport ve pasaport yerine geçen belgeler ile sürücü belgelerini de kimlik kartı gibi Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünden alabilmesi öngörülmektedir.

Kamu kaynaklarının daha etkili, verimli ve ekonomik kullanılması bakımından; Kaçakçılık İstihbarat, Harekat ve Bilgi Toplama Dairesi Başkanlığı kaldırılarak bu birimin görevleri İller İdaresi Genel Müdürlüğüne devredilmektedir.

Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlıklarının görevlerini etkili bir şekilde yerine getirilebilmeleri amacıyla Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı kamu tüzel kişiliğini haiz ve özel bütçeli olarak yeniden yapılandırılmaktadır. Ayrıca, İçişleri Bakanlığına görev olarak verilmiş olan 112 Acil Çağrı Merkezleri ve Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlıkları ile ilgili iş ve işlemleri yürütmek ve takip etmek görevi İller İdaresi Genel Müdürlüğüne tevdi edilmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 2559 sayılı Kanunun 4/A maddesinde polisin, kişileri ve araçları; bir suç veya kabahatin işlenmesini önlemek, suç işlendikten sonra kaçan failerin yakalanmasını sağlamak, işlenen suç veya kabahatlerin faillerinin kimliklerini tespit etmek, hakkında yakalama emri ya da zorla getirme kararı verilmiş olan kişileri tespit etmek, kişilerin hayatı, vücut bütünlüğü veya malvarlığı bakımından ya da topluma yönelik mevcut veya muhtemel bir tehlikeyi önlemek amacıyla durdurabileceği hükme bağlanmıştır. Ayrıca durdurma yetkisinin kullanılabilmesi için polisin tecrübesine ve içinde bulunulan durumdan edindiği izlenime dayanan makul bir sebebin bulunması gerektiği ifade edilmiştir.

Polisin, suç önleme amacıyla durdurduğu kişi üzerinde veya aracında silah veya tehlike oluşturan diğer bir eşyanın bulunduğu hususunda yeterli şüphenin varlığı halinde, kendisine veya başkalarına zarar verilmesini önlemek amacıyla gerekli tedbirleri alabileceği hükme bağlanmıştır. Ancak bu amaçla kişinin üzerindeki elbisenin çıkarılması veya aracın, dışarıdan bakıldığında içerisi görünmeyen bölümlerinin açılmasının istenemeyeceği ve 2559 sayılı Kanun ve diğer kanunların verdiği görevlerin yerine getirilmesi sırasında, polis tarafından gerekli işlemler için durdurulan kişiler ve araçlarla ilgili hükümlerin saklı olduğu ifade edilmiştir. Bu durumda, suç işlenmeden önce bulundurulması ve taşınması yasak olan suç aletlerinin ele geçirilebilmesi amacıyla yapılacak arama için genel hükümler kapsamında hâkim kararı veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısının yazılı emri gerekmektedir.

Bulundurulması ve taşınması yasak olan suç aletlerini taşıdığından şüphelenilen kişinin üstü, eşyası ve aracının dışarıdan bakıldığında görünmeyen yerlerinin aranabilmesi için hâkim kararı veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısının yazılı emri alınmaya çalışıldığında, aranılmak istenen kişi daha uzun süre bekletilerek mağdur edilmekte, arama kararı verilmediği hallerde ise suç örgütleri tarafından uyuşturucu, silah ve bombaların taşınmasına engel olunamamakta ve suç işlenmeden önce gerekli önlemlerin alınamaması durumu ile karşı karşıya kalınmaktadır.

Bu çerçevede, konuyla ilgili hukuksal boşluğun giderilmesi ve suç işlenmeden önce suç malzemelerine el konularak kamu düzeninin sağlanması bakımından, durdurulan kişinin üstü ve eşyası ile aracının dışarıdan bakıldığında içerisi görünmeyen bölümlerinin aranmasının; İçişleri Bakanlığı tarafından belirlenecek esaslar dahilinde mülki amirin görevlendireceği kolluk amirinin yazılı, acele hallerde sonradan yazıyla teyit edilmek üzere sözlü emriyle yapılabilmesine imkân sağlanmaktadır. Böylece kişilerin hayatı, vücut bütünlüğü veya malvarlığına ya da topluma yönelik mevcut veya muhtemel tehlikelerin önlenmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca, kolluk amirinin kararının yirmidört saat içinde görevli hâkimin onayına sunulması sağlanarak keyfi uygulamalara meydan verilmemesi ve kolluk amirlerinin kararlarının etkin bir şekilde denetimi öngörülmüştür.

Öte yandan madde ile, 2559 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına (H) bendi eklenerek eylemin veya durumun niteliğine göre polisin; kendisinin veya başkalarının can güvenliğini tehlikeye düşürenleri koruma altına alması, uzaklaştırması veya yakalamasına ilişkin düzenleme yapılmıştır. Böylece polis; kendisinin veya başkalarının can güvenliğini tehlikeye düşürenleri, fiilleri ayrı bir suç oluşturmadığı takdirde, kişinin can güvenliğinin sağlanması bakımından koruma altına alabilecek ya da olay yerinden uzaklaştırabilecektir. Bu düzenleme, Anayasanın, seyahat özgürlüğünün suç işlenmesini önlemek amacıyla kanunla sınırlandırabileceğini öngören 23 üncü maddesine de uygundur. Örneğin, yangın sırasında itfaiye görevlilerinin çalışmasına engel olan veya olay yerinde polisin aldığı tedbirlere uymayan kişilerin bu fiillerinin sona erdirilmesi amacıyla da bu yetki kullanılabilir.

Madde ile ayrıca, 2559 sayılı Kanununun 15 inci maddesine, polisin; müşteki, mağdur veya tanık ifadelerini, ikamet ettikleri yerlerde veya işyerlerinde de alabilmesine yönelik hüküm eklenmiştir. Bu sayede müşteki, mağdur veya tanıkların polis merkezlerine kadar götürülmesiyle iş gücü ve zaman kaybetmelerinin önlenmesi amaçlanmıştır.

Polisin zor ve silah kullanma yetkisi orantılılık ve ölçülülük esaslarına uygun olarak 2559 sayılı Kanununun 16 ncı maddesinde düzenlenmiştir. Anılan düzenleme çok soyut olduğundan uygulamada tereddütlere düşülmektedir. Ayrıca silah kullanıldığı takdirde yürütülen soruşturma ve kovuşturmanın çok uzun olması sonucunda personel mağdur edilmektedir. Belirtilen nedenlerle, kanuni şartları gerçekleşmesine rağmen polisin silah kullanmaması nedeniyle vatandaşların can ve mal güvenliği telafisi imkânsız bir tehlike altında kalabilmektedir. Son zamanlarda toplumsal olaylarda doğrudan kolluk kuvvetlerine, vatandaşlara ve özellikle toplu taşıma araçlarına atılan molotoflarla can kayıpları yaşanmıştır. Madde ile polisin; kendisine veya başkalarına, işyerlerine, konutlara, kamu binalarına, okullara, yurtlara, ibadethanelere, araçlara ve kişilerin tek tek veya toplu halde bulunduğu açık veya kapalı alanlara molotof, patlayıcı, yanıcı, yakıcı, boğucu, yaralayıcı ve benzeri silahlarla saldıran veya saldırıya teşebbüs edenlere karşı, saldırıyı etkisiz kılmak amacıyla ve etkisiz kılacak ölçüde silah kullanabileceği açıkça düzenlenerek, uygulamada karşılaşılan tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır. Öte yandan, ölçülülük ve orantılılık ilkelerine vurgu yapılarak, belirtilen silahlarla saldıran kişilerin yaşam hakları ve vücut bütünlüklerinin korunmasına özen gösterilmiştir.

Toplumsal olaylarda suç işleyenlerin tespitinde ve bunların olaylar devam ederken suçüstü yakalanmasında güçlüklerle karşılaşmakta, kalabalık içerisinde yakalama işlemi hem kolluğun hem de vatandaşların vücut bütünlüğü açısından tehlike oluşturabilmektedir. Bu bakımdan, yasadışı toplantı ve gösteri yürüyüşlerinin dağıtılmasında basınçlı su kullanılmakla beraber, gerektiğinde boyalı su kullanılmak suretiyle suçluların tespitine ve kalabalıklar dağıtıldıktan sonra yakalama işleminin yapılabilmesine yönelik düzenleme yapılmıştır.

Polisin asli görevi suç işlenmesinin önlenmesi, vatandaşların kendilerini güvende hissetmelerinin sağlanması, suç korkusunun ortadan kaldırılmasıdır. Bu amaçla 2559 sayılı Kanununun ek 7 nci maddesinde polise, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, Anayasal düzenine ve genel güvenliğine dair önleyici ve koruyucu tedbirleri almak, emniyet ve asayiş sağlamak üzere ülke seviyesinde istihbarat faaliyetlerinde bulunmak, bu amaçla bilgi toplamak, değerlendirmek, yetkili mercilere veya kullanma alanına ulaştırmak görevleri verilmiştir. Bu görevlerin yerine getirilmesine yönelik olarak, hâkim kararı veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Emniyet Genel Müdürü veya İstihbarat Dairesi Başkanının yazılı emriyle, telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin tespit edilmesi, dinlenmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi ve kayda alınması mümkün hale getirilmiştir. Gecikmesinde sakınca bulunan hallerde verilen yazılı emrin, yirmidört saat içinde yetkili ve görevli hâkimin onayına sunulması, hâkimin de, kararını en geç yirmidört saat içinde vermesi hükme bağlanmıştır. Belirtilen sürenin dolması halinde tedbirin derhal kaldırılması öngörülmüştür. Ancak, özellikle gecikmesinde sakınca bulunan hallerde verilen yazılı emrin tatil günlerine denk gelmesi halinde mahkemeden yirmidört saat içinde karar alınması mümkün olmadığından, suçun önlenmesine ilişkin görevler akamete uğrayabilmektedir. Bu nedenle hâkim kararının yirmidört saat yerine kırksekiz saat içinde verilmesi yönünde mevzuat değişikliği yapılması ihtiyacı doğmuştur.

Ayrıca 2559 sayılı Kanununun ek 7 nci maddesinde yapılan değişiklikle, yetkili ve görevli hâkim Ankara Ağır Ceza Mahkemesi üyesi olarak belirlenerek istihbarat faaliyetlerindeki gizliliğin korunması ve karar mekanizması ile denetimde etkinliğin sağlanması amaçlanmıştır.

Diğer taraftan, 2559 sayılı Kanuna aykırı ve keyfi uygulamalara meydan verilmemesi bakımından anılan Kanuna istihbarat birimlerinin yılda en az bir defa denetlenmesine ilişkin hüküm konulmuş; önleyici dinleme faaliyetleri Başbakanlık Teftiş Kurulu denetimine de açılarak, denetleme sonuçlarının bir rapor halinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Güvenlik ve İstihbarat Komisyonuna sunulması öngörülmüştür.

MADDE 2- Madde ile, polis tarafından yapılan önleme dinlemelerine ilişkin olarak Polis Vazife ve Salahiyet Kanununun ek 7 nci maddesinde yapılan değişikliklerle uyumlu olacak şekilde 2803 sayılı Kanunda da değişiklikler yapılmıştır.

MADDE 3- 2911 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinde; toplantı ve gösteri yürüyüşlerine 23 üncü maddenin (b) bendinde sayılan silah veya araçları taşıyarak katılanların, altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılacakları hükmüne bağlanmıştır. Bu düzenlemede ateşli silahlar, patlayıcı maddeler, her türlü kesici, delici aletler, taş, sopa, demir ve lastik çubuklar, boğucu araçlar veya yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı eczalar ile yasadışı örgüt ve topluluklara ait amblem ve işaret, bu işaret ve amblemleri üzerinde bulunduran üniformayı andırır giysiler aynı kategoride değerlendirilmiş, eylemlerin ağırlığına göre farklı cezalar öngörülmüştür.

Madde ile, toplumsal olaylarda taşınan araçların oluşturduğu tehdit ve tehlike dikkate alınarak havai fişek, molotof ve benzeri el yapımı patlayıcılar, demir bilye ve sapan bulundurulması ve taşınması yasak olan maddeler kapsamına alınmış ve ayrıca toplumsal olaylarda bulundurulması ve taşınması yasak olan suç aletlerini taşıyanlara verilecek ceza artırılmıştır. Ayrıca kimliklerini gizlemek amacıyla yüzlerini tamamen veya kısmen bez vesair unsurlarla örterek toplantı ve gösteri yürüyüşüne katılmak suç sayılmıştır.

Toplumsal olaylarda göstericiler tarafından kişilere ve kamu malları ile gerçek ve tüzel kişilerin mallarına verilen zararların Devlet tarafından karşılanması halinde genel hükümlere göre sorumlulara rücu edilmektedir. Türk Borçlar Kanununun 73 üncü maddesinde rücu isteminin, tazminatın tamamının ödendiği ve birlikte sorumlu kişinin öğrenildiği tarihten başlayarak iki yıl ve her halde tazminatın tamamının ödendiği tarihten başlayarak on yıl geçmesiyle zamanaşımına uğrayacağı hükmüne bağlanmıştır. Ancak, şiddet olaylarının yaygınlaşarak kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açabilecek toplumsal olaylarda sorumluların tespitinde yaşanan güçlükler nedeniyle rücu işlemlerinde meydana gelen gecikmeler, bu işlemlerin zamanaşımına uğraması tehlikesini ortaya çıkarmaktadır. Devletin zarara uğramasının önlenmesi ve sorumluların yaptıkları eylemlerin bedelini ödemelerinin sağlanması bakımından, madde ile, şiddet olaylarının yaygınlaşarak kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açabilecek toplumsal olaylarda kişilere ve kamu malları ile gerçek ve tüzel kişilerin mallarına verilen zararların Devlet tarafından karşılanması halinde, genel hükümlere göre sorumlulara yapılacak rücu istemine ilişkin zamanaşımı sürelerinin bir kat artırılarak uygulanması yönünde düzenleme yapılmıştır.

MADDE 4- 3713 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde; terör örgütünün propagandasına dönüştürülen toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde, kimliklerin gizlenmesi amacıyla yüzün tamamen veya kısmen kapatılması suçunu işleyenlerin bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılmaları öngörülmüştür. Toplumsal olaylarda yüzünü gizleyenler, kendilerini güvende hissetmeleri nedeniyle daha çok cebir ve şiddete başvurmakta, molotof ve benzeri patlayıcı, yakıcı ya da yaralayıcı maddelerle kolluk kuvvetlerinin ve vatandaşların can ve mal güvenliklerini tehlikeye düşürmektedir. Bu nedenle 3713 sayılı Kanun kapsamında; yasadışı örgütlerin propagandasına dönüştürülen toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde, kimliklerin gizlenmesi amacıyla yüzün tamamen veya kısmen kapatılması suçunu işleyenlere verilecek ceza üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası olarak düzenlenmiş, bu suç işleyenlerin cebir ve

şiddete başvurmaları ya da her türlü silah, molotof ve benzeri patlayıcı, yakıcı ya da yaralayıcı maddeler bulundurmaları veya kullanmaları halinde verilecek cezanın alt sınırının dört yıldan az olamayacağı hükme bağlanarak caydırıcılığın artırılması amaçlanmıştır.

MADDE 5- 5237 sayılı Kanunun 188 inci maddesinin dördüncü fıkrasında, uyuşturucu maddenin eroin, kokain, morfin veya bazmorfin olması durumunda, uyuşturucu ve uyarıcı madde imal ve ticareti suçuna verilecek cezaların artırılması öngörülmüştür. Anılan fıkrada sayılmayan sentetik kannabinoidler (bonzai) ve türevleri diğer uyuşturucu madde türleri ile kıyaslandığında, üretiminin daha basit olmasının yanı sıra bağımlılık yapıcı etkisi daha fazla olup, insan vücuduna daha fazla hasar vermektedir.

Ülkemizde ilk olarak 2010 yılında görülen ve hızlı bir şekilde kullanılmaya başlanan sentetik kannabinoidlerin (bonzai) içerdiği etken maddeler sebebiyle birey ve toplum üzerinde oluşturduğu risk her geçen gün artmaktadır. Nitekim son dönemde sentetik kannabinoidlere bağlı meydana gelen ölümler veya hastane müracaatlarında yaşanan yoğun artış, tehdidin boyutunu ortaya koymaktadır.

Madde ile, sentetik uyuşturucu maddelere yönelik cezai yaptırımların daha caydırıcı hale getirilmesi amacıyla, 5237 sayılı Kanunun 188 inci maddesinin dördüncü fıkrası kapsamına sentetik kannabinoidler ve türevi uyuşturucu maddelerin de alınması ve bu maddelere yönelik cezanın yarı oranında artırılması öngörülmüştür.

Ayrıca, 5237 sayılı Kanunun 191 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın alan, kabul eden veya bulunduran ya da uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.” hükmüne aykırı hareket edenlere, bu fiilleri; okul, yurt, hastane veya ibadethane gibi tedavi, eğitim ve sosyal amaçla toplu bulunulan yerlerde veya bu yerlere mülki amir tarafından belirlenecek mesafe içerisinde kalan alanlarda işlemeleri halinde verilecek cezanın yarı oranında artırılması öngörülmüştür.

MADDE 6- 5271 sayılı Kanuna göre yakalanan kişi, ancak Cumhuriyet savcılığınca bırakılmazsa soruşturmanın tamamlanması için gözaltına alınmasına karar verilebilmektedir. Oysa gözaltına alma işlemi, yakalanan kişi hakkındaki işlemlerin (delillerin toplanması, ifade ve benzeri) tamamlanması amacına yöneliktir. Suçu işlediği yönündeki emarelere bağlı olarak yapılan gözaltı işlemi ile suçu işlediğine ilişkin ek ve somut deliller ortaya konmaktadır. Suçüstü hallerinde dahi gözaltı işlemi için savcılığın gözaltı kararı zorunlu kılınmıştır. Mevcut düzenleme, kolluğa suç soruşturmasında hiçbir inisiyatif vermemekte, acele işlemlerin dahi yapılmasına engel teşkil etmektedir. Özellikle suçüstü hallerinde, faillerin sadece ifadelerinin alınarak serbest bırakılması ve evrakın savcılığa gönderilmesi toplumda infial yaratabilmekte, bazen kasten yaralama gibi basit suçlardan büyük toplumsal olaylar meydana gelmektedir.

Madde ile, toplumda infial yaratan; öldürme, kasten yaralama, cinsel saldırı, çocukların cinsel istismarı, fuhuş, hırsızlık ve yağma ile uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticareti gibi sayma yoluyla belirlenen suçlarda ve suçüstü halleriyle sınırlı olmak kaydıyla kişi hakkında, mülki amirlerce belirlenecek kolluk amirleri tarafından yirmi dört saate kadar; suçüstü halleriyle sınırlı olmak kaydıyla şiddet olaylarının yaygınlaşarak kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açabilecek toplumsal olaylarda ve toplu olarak işlenen suçlarda ise kırksekiz saate kadar gözaltına alma kararı verilebilmesi yönünde düzenleme yapılmıştır.

Öte yandan, gözaltına alma nedeninin ortadan kalkması halinde veya işlemlerin tamamlanması üzerine derhal ve her halde en geç yukarıda belirtilen sürelerin sonunda Cumhuriyet savcısına yapılan işlemler hakkında bilgi verilerek talimatı doğrultusunda hareket edilmesi öngörülmüş, Anayasaya uygun olarak kişinin en geç kırksekiz saat, toplu olarak işlenen suçlarda ise dört gün içinde hâkim önüne çıkarılması teminat altına alınmıştır.

Kanunun 3 üncü ve 4 üncü maddelerinde toplantı ve gösteri yürüyüşlerini şiddet eylemleri haline getiren fiillerin önlenmesi amacıyla yaptırımlar yeniden düzenlenmiş ve bazı eylemlerin müeyyideleri artırılmıştır. Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkını, şiddet eylemine ya da terör örgütlerinin propagandasına dönüştüren ve vatandaşlarımızın can ve mal emniyetini, kamu düzenini tehlikeye sokanların tutuklu yargılanabilmelerinin önünü açabilmek bakımından, 5271 sayılı Kanunun 100 üncü maddesine 2911 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinde sayılan suçlar ile 3713 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen suçlar eklenmiştir.

MADDE 7- 5442 sayılı Kanunun 11 inci maddesi gereğince il sınırları içinde bulunan genel ve özel bütün kolluk kuvvet ve teşkilatının amiri olan vali; suç işlenmesini önlemek, kamu düzen ve güvenini korumak için gereken tedbirleri almakta ve bu maksatla Devletin genel ve özel kolluk kuvvetlerini istihdam etmekte olup, bu teşkilatın amir ve memurları vali tarafından verilen emirleri derhal yerine getirmekle yükümlü bulunmaktadır. İl sınırları içinde huzur ve güvenliğin, kişi dokunulmazlığının, tasarrufa müteallik emniyetin ve kamu esenliğinin sağlanması ile önleyici kolluk yetkisi valinin görev ve sorumlulukları arasındadır. Bunları sağlamak için vali gereken karar ve tedbirleri alır.

Madde ile 5442 sayılı Kanunun 11 inci maddesine (G) fıkrası eklenerek, valinin görev ve sorumluluklarını yerine getirebilmesi bakımından, lüzumu halinde, kolluk amir ve memurlarına suçluların bulunması ve suçun aydınlatılması için gereken acele tedbirlerin alınması hususunda doğrudan emirler verebileceği açıkça hükme bağlanmıştır.

Ayrıca madde ile, 5442 sayılı Kanunun 11 inci maddesine (H) fıkrası eklenerek, valinin; kamu düzenini ve güvenliğini veya kişilerin can ve mal emniyetini sağlamak amacıyla aldığı tedbir ve kararların uygulanması için adli kuruluşlar ile (D) fıkrası hükmü saklı kalmak kaydıyla askeri kuruluşlar dışında, mahalli idareler dahil bütün kamu kurum ve kuruluşlarının itfaiye, ambulans, çekici, iş makinesi ve tedbirlerin zorunlu kıldığı diğer araç ve gereçlerinden yararlanabilmesine, personeline görev verebilmesine olanak sağlanmış, kamu kurum ve kuruluşlarının, valinin bu konudaki emir ve talimatlarını yerine getirmek zorunda oldukları vurgulanmıştır. Ayrıca Kanun ile maddeye eklenen (H) fıkrasındaki yükümlülüklerin yerine getirilmemesi veya geciktirilmesi sebebiyle oluşacak kamu zararı ile gerçek ve tüzel kişilerin Devlet tarafından karşılanan zararlarının ilgili idarece genel hükümlere göre sorumlu kamu görevlilerinden tazmin edilmesi yönünde düzenlemeye gidilerek, hükmün etkinliği artırılmıştır. Böylece kamu düzeninin bir an önce sağlanması ve vatandaşın can ve mal kaybının en aza indirilmesi bakımından kamu kurum ve kuruluşlarının imkânlarından etkin biçimde yararlanılması amaçlanmıştır.

Öte yandan madde ile, 5442 sayılı Kanunun 11 inci maddesine (I) bendi eklenerek, valiye verilmiş olan bu yetkilerin, ilçede kaymakam tarafından da kullanılabileceği düzenlenmiştir.

Ayrıca madde ile; şiddet olaylarının yaygınlaşarak kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açabilecek toplumsal olaylara yönelik olarak alınan ve usulüne göre tebliğ veya ilan olunan karar ve tedbirlere aykırı davranışların, üç aydan bir yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılmaları hükme bağlanmış, özellikle sokağa çıkma yasağı gibi durumlarda kamu düzeninin sağlanması bakımından zaruret arz eden tedbirlere uyulmasının sağlanması amaçlanmıştır.

MADDE 8- Son yıllarda meydana gelen ve terör örgütlerinin propagandasına dönüşen toplumsal olaylarda göstericiler, kamuya ve özel kişilere ait bina, araç ve mallara şüursuzca zarar vermeye, hatta yağma girişiminde bulunmaya başlamışlardır. Söz konusu zararlar Devlet tarafından karşılanmakta ve bu zararı verenlere Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşlanması Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde genel hükümlere göre rücu

edilmektedir. Bu tür toplumsal olaylarda faillerin tespitindeki güçlükler nedeniyle rücu işlemlerinde meydana gelen gecikmelerin, bu işlemlerin zamanaşımına uğramasına meydan vermemesi bakımından madde ile, 5233 sayılı Kanun kapsamındaki rücu istemine ilişkin zamanaşımı sürelerinin bir kat artırılarak uygulanması yönünde düzenleme yapılmıştır.

MADDE 9- Son yıllarda kamu güvenliği ve düzenini tehlikeye düşüren birçok terör ve asayiş olayı kiralık araçlarla işlenmektedir. Bu kapsamda;

-Suçlular ve suç örgütleri tarafından suçun işlenmesinde kullanılan araçların, araç kiralama şirketlerinden kiralanan araçlar olmasının tercih edildiği,

-Özellikle terör örgütü mensuplarınca gerçekleştirilen silahlı ve bombalı saldırılarda kiralık araçların kullanıldığı,

-Suçtan elde edilen veya suçta kullanılan eşyayı taşımak için kiralık araçların aktif olarak kullanıldığı,

-Başkasına ait kimlik bilgileri veya sahte kimlik kullanılarak kiralanan araçların, yine belgede sahtecilik yapmak suretiyle üçüncü kişilere satıldığı, herhangi bir çalıntı kaydı olmadığı için kiralık araçları satın alan iyi niyetli üçüncü kişilerin de oto kiralama şirketi ile birlikte mağdur olduğu, ayrıca adına sahte kimlik düzenlenen kişilerin soruşturmada şüpheli sıfatıyla soruşturularak mağdur edildiği,

-Kiralanan araçların parçalanarak satılması suretiyle haksız menfaat temin edilen bir pazarın oluştuğu ve oto kiralama şirketlerinin mağdur edildiği, görülmektedir.

Önleyici kolluk hizmetleri kapsamında yukarıda sıralanan suçların önlenmesi, kişi ve oto kiralama şirketlerinin mağdur edilmemesi bakımından alınacak tedbirler kapsamında önceden önlem alınması, suçun oluşması halinde fail veya faillerin en kısa sürede tespit edilebilmesi ve yakalanabilmesi için belirtilen hizmetlerde de kimlik bildirim işlemlerinin düzenli olarak yapılması zorunluluk arz etmektedir.

Madde ile; araç kiralama şirketlerinin sorumlu işleticileri ve yöneticilerine, kiralanan araç bilgileri ile aracı kiralayanların kimlik bilgileri ve kira sözleşmesi kayıtlarını usulüne uygun şekilde günü gününe tutmak, kiralanan tüm araçlarda coğrafi yer tanımlamasını sağlayan sistem veya sistemler kurmak ve genel kolluk kuvvetlerinin her an incelemelerine hazır bulundurmak zorunluluğu getirilmiştir.

MADDE 10- (1) 3201 sayılı Kanununun 13 üncü maddesi gereğince, yalnızca 3 üncü ve 4 üncü Sınıf Emniyet Müdürü rütbesindeki personel ilçe emniyet müdürü olarak atanabilmektedir. Oysaki birçok ilçenin, illerden daha fazla nüfusu bulunmaktadır. Birçok ilden fazla nüfusa sahip ilçelerimizin emniyet birimlerinin yönetiminde aksaklıklar ve zafiyetler yaşanmaması amacıyla bu ilçelerde 2 inci Sınıf Emniyet Müdürü rütbesinde, yönetim tecrübesi daha fazla ve daha tecrübeli olan personelin görevlendirilmesi öngörülmektedir.

Aynı maddede yer alan görev unvanları yönetim ağırlıklı olarak belirlenmiştir. Bu nedenle emniyet birimlerinin ihtiyacı olan araştırma, inceleme, geliştirme ve denetleme gibi faaliyetler çoğu zaman gerektiği gibi yürütülememektedir. Bu tür görevlerin ihtiyaç halinde mesleki bilgi ve tecrübeye sahip yöneticilerce yapılmasını sağlayacak bir düzenlemeye ihtiyaç duyulduğundan yönetim kademelerinde araştırma, geliştirme ve denetleme hizmetlerinden yararlanabilmek için birim amirlerine bu konuda yetki verilmesine ilişkin bir yasal düzenleme yapılması amaçlanmıştır.

Kanunda, rütbelerin karşısında gösterilen görev unvanları, personelin bulunduğu rütbe itibarıyla görev yapabileceği ya da yönetebileceği birimlere göre belirlenmiş, belirli bir rütbede bulunan personelin rütbesi karşılığında sayılan görevlerden herhangi birini yapabilecek liyakate sahip olduğu öngörülmüştür. Her rütbe terfiinde daha fazla görev ve

sorumluluk almak durumunda olan personelin farklı birimlerde istihdam edilerek, kendisini üst rütbelerdeki görevlere hazırlamasının temini bakımından, idarenin, her rütbe ve meslek derecesi karşılığında gösterilen görev unvanları arasında personelin görev yerini değiştirmeye yetkili olduğu hususu tereddüde meydan vermeyecek şekilde kanunla belirlenmiştir.

Ayrıca yeniden yapılanma çerçevesinde ihtiyaç duyulan Emniyet Müşaviri, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürü, Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı, Teftiş Kurulu Grup Amiri, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdür Yardımcısı görev unvanları eklenirken, birimlerin kapatılması nedeniyle ihtiyaç kalmayan Dekan Yardımcısı, Polis Koleji Müdürü ve Polis Koleji Müdür Yardımcısı görev unvanları ile polis okullarının yüksek okula dönüştürülmesi ve koruma müdürlüklerinin daire başkanlığı seviyesinde yeniden yapılandırılmış olması nedeniyle Polis Okulu Müdürü, Polis Okulu Öğretmeni, Cumhurbaşkanlığı Koruma Müdürü, Başbakanlık Koruma Müdürü, TBMM Koruma Müdürü, Polis Okulu Müdür Yardımcısı, Cumhurbaşkanlığı Koruma Müdür Yardımcısı, TBMM Koruma Müdür Yardımcısı, Başbakanlık Koruma Müdür Yardımcısı görev unvanları kaldırılmış ve Birinci Sınıf Emniyet Müdürlerinin bütün eğitim kurumlarında öğretim görevlisi olarak görev yapması ve tecrübelerinden yararlanması imkânı getirilmiştir.

(2) Polis amirlerinin rütbe terfilerinde çağdaş ülkelerin aksine kıdeme dayalı bir sistem benimsenmiş, liyakat ikinci plana bırakılmıştır. Polis amirleri buldukları rütbede zorunlu en az bekleme süresini tamamlamaları ve herhangi bir ceza almamaları halinde mesleki yeterliliklerine bakılmaksızın otomatik olarak bir üst rütbeye terfi etmeye başlamışlardır. Liyakate değil kıdeme dayalı terfi sistemi ve Emniyet Teşkilatında bir kadro piramidi oluşturulmaması; liyakatli personelin üst rütbelere gelmesini engellemiş, ihtiyaç duyulan alt ve orta kademe amir sayısının azalmasına, üst kademe amir sayısının ise her geçen gün artmasına neden olmuştur.

Bu fıkra ile yapılan değişiklikle; rütbe terfilerinin liyakate dayalı şekilde yeniden düzenlenmesi ve (A)-(B) grubu polis amiri ayırımına son verilmesi ve ihtiyaç gereği alt rütbelerde yeteri oranında amir bulundurulması amaçlanmıştır.

Emniyet Teşkilatında her rütbede ihtiyaç oranına göre amir oran/sayısının tespiti zorunlu hale gelmiştir. Alt rütbelere gelen yetenekli amirlerin önünde engel teşkil etmemesi ve liyakatli personelin önünün açılması için emeklilik haklarını elde etmiş olmaları kaydıyla emniyet müdürü rütbesinde bulunan personelin emekli edilmesi amaçlanmıştır.

(3) Emniyet Genel Müdürlüğü merkez teşkilatında doğrudan güvenlik hizmetine yönelik görev yapan ana hizmet birimlerinin yanında tamamen tıbbi, teknik ve mali hizmetler veren birimler de bulunmaktadır. Güvenlik hizmeti veren birimlerin emniyet hizmetleri sınıfı personeli tarafından yönetilmesi zaruret arz etmekle beraber, teknik ve mali hizmet veren birimlere emniyet hizmetleri sınıfı dışından da atama yapılmasında yarar görülmektedir. Bu fıkra ile emniyet hizmetleri sınıfı personeli tarafından yürütülen tıbbi, teknik ve mali işlere ilişkin yönetim kademelerine, ihtiyaç duyulduğunda diğer hizmet sınıflarından da atama yapılabilmesine imkân sağlanmaktadır.

(4) Emniyet Teşkilatı mensuplarından, yetkili disiplin kurulu tarafından meslektan veya Devlet memurluğundan çıkarma cezasını gerektiren bir disiplin suçu işlediği tespit edilen, ancak 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 127 nci maddesine göre ceza verme yetkisi zamanışımına uğradığı için bu cezalarla tecziye edilmeleri mümkün olmayanlar, hiç suç işlememiş gibi görevlerine devam etmektedir. Ancak bu durum emniyet hizmetlerinin niteliğiyle bağdaşmamakta; halk nazarında polisin imajını zedelediği gibi, mesleki disiplini de bozmaktadır. Bu nedenle meslektan veya Devlet memurluğundan çıkarma cezasını gerektiren bir fiil işlediği tespit edilen ve zamanışımı nedeniyle bu cezaların uygulanması mümkün olmayan personelin Yüksek Değerlendirme Kurulunun kararı ve Bakanın onayıyla emekliye sevk edilmelerine yönelik düzenleme yapılmıştır.

(5) Polislik mesleği her şeyden önce bir disiplin mesleği olduğundan, disipline aykırı hareketlerin tespiti halinde, disiplin cezalarının ivedi olarak uygulanması gerekmektedir. Disiplin soruşturmalarının çok uzun sürmesi, personele uygulanan disiplin cezalarının hem eğitici hem de caydırıcı vasfını ortadan kaldırmakta, hatta soruşturma sürecinde personelin benzer suçlara eğilimini artırmaktadır. Bu nedenle emniyet teşkilatında uygulanan doğrudan doğruya ceza verme yetkisi olan makamlar ve verebilecekleri cezalar yeniden düzenlenmiştir.

(6) Polis meslek eğitim merkezlerinin öğrenci kaynağını düzenleyen Emniyet Teşkilatı Kanununun ek 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasında lisans mezunlarının polis memurluğuna müracaat yaş şartı yeniden düzenlenmiş ve adayların Kamu Personeli Seçme Sınavı puanları esas alınarak belirlenmesi amaçlanmıştır.

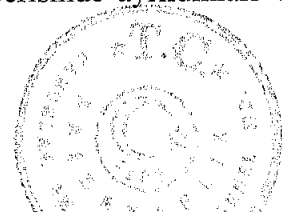
Ayrıca 31/12/2013 tarihli ve Resmi Gazetede yayımlanan Anayasa Mahkemesinin E:2013/32 ve K:2013/112 sayılı Kararında; 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun ek 24 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yer alan mecburi hizmet süresi içinde memuriyetten çekilen, çekilmiş sayılan, meslekten veya memuriyetten çıkarma cezası alan ve asli memurluğa atanamayarak ilişki kesilenler için öngörülen tazminatla ilgili "...mecburi hizmet sürelerinin kalan her yılı için,..." ibaresi Anayasaya aykırı olduğu gerekçesiyle iptal edildiğinden, hukuksal boşluğun giderilmesi ve Anayasa Mahkemesi kararına uygun olarak madde metni yeniden düzenlenmiştir.

(7) 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun geçici 23 üncü maddesinde, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında vazife malulü olan ve emekliye ayrılan personelin yeniden memuriyete alınmalarıyla ilgili düzenleme yapılmış, söz konusu maddenin ikinci fıkrasında yeniden memuriyete alınan personelin emeklilikte geçirdikleri sürenin rütbe kademinde değerlendirilmeyeceği yönünde hükme yer verilmiştir. Ancak, vazife malulü olarak emekliye sevk edilme işlemi, personelin kendi isteğiyle gerçekleşmediğinden, emeklilikte geçirilen süreler de kendi arzularından kaynaklanmamaktadır. Terörle mücadele ettiği için malul olan ve söz konusu hüküm kapsamında yeniden ataması yapılan amir sınıfı personel, belirtilen hükümden dolayı emsallerine göre geç terfi etmekte ve mağdur olmaktadır. Terörle mücadelede canı pahasına görev yapmış olan personelin, emekliliğe sevk nedeniyle, meslekten ayrı geçirdikleri sürenin rütbe kademlerinde değerlendirilmesi sağlanarak bu kapsamdaki personelin mağduriyeti giderilmiştir.

MADDE 11- 3201 sayılı Kanunda yapılan değişikliklerin uygulanmasına ilişkin geçiş sürecinin açıklanması ve uygulamada tereddütlere meydan verilmemesi bakımından Emniyet Teşkilatı Kanununa beş adet geçici madde eklenmesine yönelik düzenlemeye gidilmiştir.

-Polis Kolejinin kapatılması öngörüldüğünden, 3201 sayılı Kanuna eklenen geçici 24 üncü maddeyle; mevcut öğrenciler ve öğretmenlerin Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullara nakledilmeleri ve atanmalarına ilişkin hususlar düzenlenmiştir. Ayrıca, emniyet teşkilatındaki mevcut amir rütbeleri için ihdas edilmiş bulunan kadro sayılarının, 55 inci maddenin üçüncü fıkrasında her amir rütbesi için öngörülen azami kadro sayısından fazla olması halinde, bu fazlalık giderilinceye kadar söz konusu kadroların herhangi bir nedenle boşalması halinde iptal edilmiş sayılacakları belirtilmiştir.

-Anayasa Mahkemesinin, 3201 sayılı Kanunun ek 24 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yer alan "...mecburi hizmet sürelerinin kalan her yılı için,..." ibaresinin iptaline ilişkin kararı nedeniyle 3201 sayılı Kanuna geçici 25 inci madde eklenmiştir. Yapılan bu yeni düzenleme ile, söz konusu maddede sayılan sebepler nedeniyle ayrılanlardan; kendilerine yapılmış olan öğretim masraflarının tazmini amacıyla, Kanunun yürürlüğe gireceği tarihte borç miktarı tahakkuk ettirilmemiş olanlar, borç miktarı tahakkuk ettirilip henüz ödemesine başlamamış olanlar, ödemeleri devam edenler, borçları taksitlendirilmiş olanlar ile bu konuda açılmış davaları sonuçlanmamış, davaları sonuçlanmış veya kesin hükme bağlanmış olanlarında Kanunun yürürlüğe gireceği tarihten itibaren altı ay içerisinde ayrıldıkları veya

mezun oldukları eğitim kurumuna müracaat etmeleri halinde anılan madde hükmünden yararlandırılacağı hükme bağlanmıştır.

-3201 sayılı Kanuna eklenen geçici 26 ncı maddeyle Emniyet Teşkilatının bozulan kadro piramidini düzeltmek ve amirler arasındaki ayrımı gidermek amacıyla 3201 sayılı Kanununun 55 inci maddesinde yapılan değişikliğin kademeli olarak uygulanmasına ilişkin düzenlemeye gidilmiştir.

-3201 sayılı Kanuna eklenen geçici 27 nci maddeyle; kıdeme dayalı otomatik terfi sistemi nedeniyle bozulan kadro piramidinin düzeltilmesi, kadro sayılarının 55 inci madde ile belirlenen oranlara çekilmesi için, özellikle yığılmalar meydana gelen emniyet müdürü rütbesinde bulunan personelden emeklilikle ilgili şartları haiz olanların resen emekli edilmesine yönelik düzenlemeye gidilmiştir. Bu şekilde emekli edilecek personelin mağdur edilmemesi bakımından, Türk Silahlı Kuvvetlerinde olduğu gibi, bunlara belli bir miktar kadrosuzluk tazminatının yaş haddine kadar ödenmesi öngörülmüştür.

-3201 sayılı Kanuna eklenen geçici 28 inci maddeyle; Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki son beş yıl içinde yetkili disiplin kurullarınca meslekten veya Devlet memurluğundan çıkarma cezasıyla tecziye edilen ancak 657 sayılı Kanununun 127 nci maddesine göre ceza verme yetkisi zamaşımına uğradığı için cezalandırılmayan emniyet teşkilatı personelinin de resen emekli edilmeleri hükme bağlanmıştır.

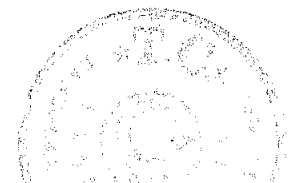
MADDE 12- Mevzuat hükümlerine göre Emniyet Teşkilatının esas amir kaynağını Polis Akademisi Başkanlığı Güvenlik Bilimleri Fakültesi oluşturmaktadır. Güvenlik Bilimleri Fakültesi yatılı olarak dört yıllık lisans eğitimi veren bir yükseköğretim kurumudur. Fakültenin asli öğrenci kaynağını ise lise müfredatında yine yatılı olarak eğitim veren Polis Koleji oluşturmaktadır.

Ülkemizde lise ve üniversite düzeyinde eğitimin yeterince gelişmediği yıllarda polis amiri yetiştirmek için bu kurumların oluşturulması bir zaruret arz etmiş ise de günümüz şartlarında bu kurumların oluşturulma gerekleri ortadan kalkmıştır. Ülkemizde her ilde en az bir üniversitenin kurulduğu ve lisans eğitiminin son derece yaygınlaştığı dikkate alınarak, eğitim maliyetinin en aza indirilmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda;

(1) Emniyet Teşkilatının hizmet öncesi ve hizmet içi eğitiminde yaşanan çok başlılık ve koordinasyon sorunlarının ortadan kaldırılması, eğitimlerin tek elden planlanması ve uygulanması, Fakültenin kapatılması nedeniyle Akademinin görevlerinin yeniden düzenlenmesi amacıyla 4652 sayılı Kanunun Akademinin kuruluş, amaç, görev ve ana ilkelerini düzenleyen 3 üncü maddesinde gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

(2) 4652 sayılı Kanunda Polis Akademisi Başkanının rektörler gibi dört yıllığına atanması öngörülmüştür. Rektörlerin atanmasında uygulanan seçim ve diğer prosedür Polis Akademisi Başkanı için uygulanmamakta, Akademi Başkanı tamamen idari bir tasarrufla görevlendirilmektedir. Tamamen idari bir tasarrufla görevlendirilen Akademi Başkanından beklenen verimin alınamaması halinde yerine başka bir personelin görevlendirilememesi hizmet gereklerine ve kamu yararına aykırı bir durum oluşturmaktadır. Bu itibarla, dört yıllığına atanan Akademi Başkanının, bu süre içerisinde beklenen verimin alınamaması halinde, değiştirilmesine olanak sağlanmıştır.

(3) Polis memurlarının önemli bir bölümü yatılı olarak ön lisans düzeyinde eğitim veren polis meslek yüksekokullarında yetiştirilmektedir. Memur ihtiyacının bir kısmı da lisans eğitimi sonrasında en az altı aylık eğitim veren polis meslek eğitim merkezlerinden karşılanmaktadır. Polis meslek eğitim merkezlerinin kurulmasından sonra her geçen yıl üniversite mezunlarının taleplerinde artış olduğu görülmüştür. Bu nedenle ihtiyaç halinde polis meslek yüksekokullarının Bakan onayı ile polis meslek eğitim merkezine dönüştürülebilmesine olanak sağlanması amaçlanmıştır. Ayrıca, Eğitim Dairesi Başkanlığına

bağlı olarak görev yapan polis meslek eğitim merkezlerinin eğitimin tek merkezden sağlanması bakımından Polis Akademisine bağlanması öngörülmüştür.

(4) 4652 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde; fakülte, enstitü ve polis meslek yüksek okullarında lisans, lisans üstü veya ön lisans eğitimi yapanların (yabancı uyruklular hariç) her öğretim yılı karşılığında iki yıl süreyle mecburi hizmetle yükümlü oldukları hükme bağlanmıştır. Ancak yapılan yeni düzenlemede fakülte kapatıldığından ve iki yıl eğitim veren polis meslek yüksek okullarının ihtiyaca göre polis eğitim merkezlerine dönüştürülmesine imkân sağlandığından, mecburi hizmetle ilgili yeni düzenleme yapma zorunluluğu doğmuştur. Emniyet Teşkilatının personel ihtiyacı ve yapılacak masraflar da gözetilerek; Polis Amirleri Eğitimi Merkezi, enstitü ve polis meslek yüksek okullarında, ilk derece amirlik eğitimi alanlar ile lisans üstü veya ön lisans eğitimi yapanların (yabancı uyruklular hariç) altı yıl süreyle mecburi hizmetle yükümlü olmaları öngörülmüştür.

Ayrıca, ilgili devletlerle yapılacak ikili anlaşmalara bağlı olarak yabancı uyruklular öğrenci veya kursiyerlerin Bakan onayı ile ücretli olarak da Akademiye kabul edilebilmelerine imkân sağlanmış, ücreti mukabili eğitim veya kurs verileceklerle ilgili mali işlerin döner sermaye işletmesi vasıtasıyla yürütülmesine yönelik düzenlemeye gidilmiştir.

(5) Polis yüksek öğretim kurumlarının akademik kadro ihtiyacının rasyonel şekilde sağlanabilmesi bakımından, emniyet hizmetleri sınıfı dışındaki öğretim elemanlarının Polis Akademisine bağlı kuruluş ve birimler arasında kadro ihtiyacı çerçevesinde yer değiştirmesine imkân sağlayacak düzenlemeye gidilmiştir.

(6) 25 inci maddede yapılan değişiklikle eşit işe eşit ücret prensibi çerçevesinde polis meslek yüksek okullarında ödenen eğitim-öğretim tazminatından Polis Amirleri Eğitim Merkezi ile polis meslek eğitim merkezlerinde görev yapan personelin yararlanması yönünde düzenlemeye gidilmiştir.

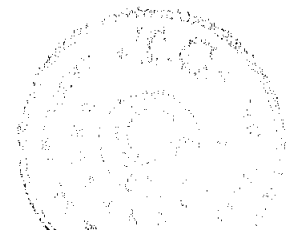
(7) 4652 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi ile kurulan döner sermaye işletmesinin Yükseköğretim Kanunu ile kurulan döner sermaye işletmeleri standartlarına kavuşturulması, yine Yükseköğretim Kanununa paralel olarak hizmet satışı suretiyle döner sermayeye gelirlerinin artışına katkı sağlayanlara, bu gelirlerinden ödeme yapılmasına imkân sağlanması yönünde düzenlemeye gidilmiştir.

MADDE 13- (1) 4652 sayılı Kanuna eklenen ek madde ile, Güvenlik Bilimleri Fakültesinin adı Polis Amirleri Eğitimi Merkezi şeklinde değiştirilmiş ve buna bağlı olarak Kanunda yer alan Fakülte, lisans, Dekan ve Dekanlık ibareleri yeni yapılandırmaya uygun hale getirilmiştir.

(2) 4652 sayılı Kanunda yapılan değişikliklerin uygulanmasına ilişkin geçiş sürecinin açıklanması ve uygulamada tereddütlere meydan verilmemesi bakımından Polis Yüksek Öğretim Kanununa dört adet geçici madde eklenmesine yönelik düzenlemeye gidilmiştir.

-Polis Akademisi Başkanlığının eğitim-öğretim ve teşkilat yapılanmasında öngörülen değişiklikler nedeniyle 4652 sayılı Kanuna eklenen geçici 6 ncı maddede; Polis Akademisi Başkanlığında halen görev yapmakta olan Başkan, Dekan, Enstitü Müdürü ve Enstitü Sekreteri, Polis Meslek Yüksek Okulu Müdürü, Polis Meslek Eğitim Merkezi Müdürü ve bunların yardımcıları ile her kadrodaki öğretim elemanları ve idari personelin anılan Başkanlıktaki görevlerinin sona ermesi ve bu kadrolara, bu madde ile belirlenen usule göre yeniden atama yapılması öngörülmektedir.

Yeniden yapılacak olan görevlendirme sonrasında; yukarıda sayılan personelden, Polis Akademisi Başkanın teklifi üzerine İçişleri Bakanının uygun göreceği kişilerin Polis Akademisi Başkanlığındaki uygun kadrolara atamasının yapılması düzenlenmektedir. Ancak bu şekilde ataması yapılamayan akademik kadrolu personelin Yüksek Öğretim Kurulunca, diğer üniversitelere kadro şartı aranmaksızın atanmaları düzenlenmiştir.

-4652 sayılı Kanuna eklenen geçici 7 nci maddeyle; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte başka bir işlem yapılmasına gerek kalmaksızın Güvenlik Bilimleri Fakültesinin, Polis Amirleri Eğitim Merkezi Müdürlüğüne dönüştürülmesi ve geçici 6 ncı madde hükümleri çerçevesinde yapılacak atamalarla kadrolarının tamamlanması öngörülmüştür. Ayrıca kapatılan Fakülte öğrencilerinin mağdur olmamaları bakımından, Yükseköğretim Kurulunca belirlenecek üniversitelerin iktisadi idari bilimler fakültelerine tercihlerine göre yerleştirilmelerine olanak sağlanmış, yerleştirme yapılacak fakültelerin kontenjanları ile yerleştirmeye ilişkin usul ve esasların ise Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenmesine yönelik düzenlemeye gidilmiştir.

-4652 sayılı Kanununa eklenen geçici 8 inci maddeyle; Polis meslek yüksek okullarında, polis meslek eğitim merkezlerinde ve Emniyet Genel Müdürlüğü adına yükseköğretim kurumlarında okutulan öğrencilerden eğitimini başarı ile bitirenlerin yeterlilikleri tespit edildikten sonra Emniyet Teşkilatı kadrolarına atanmalarına ilişkin düzenleme yapılmıştır. Ayrıca eğitimin tek elden koordinasyonunun sağlanması bakımından, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde Emniyet Genel Müdürlüğü Eğitim Dairesi Başkanlığı tarafından yürütülen hizmetlerin Polis Akademisi Başkanlığına devredilmesi öngörülmüştür.

-Uzun vadede polis amirlerinin çağdaş ülkelerde olduğu gibi meslek içerisinden karşılanması amaçlanmakla beraber, kısa ve orta dönemde özellikle ilk kademe amir ihtiyacının fazla olması nedeniyle lisans mezunlarından yönetmelikle belirlenen şartları taşıyanların bir öğrenim yılı ilk kademe amirlik eğitimine tabi tutularak, Emniyet Teşkilatının acil ihtiyacının karşılanması gerekmektedir.

Geçici 9 uncu madde ile 1/1/2020 tarihine kadar Emniyet Teşkilatının ilk kademe amir ihtiyacını karşılamak üzere, lisans mezunları arasından Kamu Personeli Seçme Sınavında Bakanlıkça belirlenecek taban puanı almış olan ve yönetmelikle belirlenecek diğer şartları taşıyanların Polis Amirleri Eğitim Merkezinde bir eğitim-öğretim dönemi özel eğitime tabi tutularak, başarılı olanların Emniyet Teşkilatı kadrolarına atanmaları yönünde düzenleme yapılmıştır.

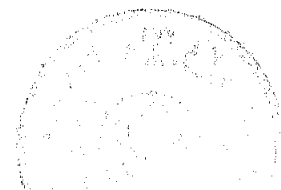
MADDE 14- Madde ile, 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun 19 uncu maddesi yürürlükten kaldırılarak Polis Kolejinin kaldırılması düzenlenmiştir.

Ayrıca, aynı Kanunun uygulama imkânı kalmayan veya başka yasal düzenlemelerle çelişkiler nedeniyle uygulamada tereddütlere yol açan 27 nci, 68 inci, 69 uncu, 70 inci, 71 inci, 72 nci, 73 üncü, 74 üncü, 75 inci, 76 ncı, 77 nci, 80 inci, 83 üncü ve 84 üncü maddeleri ile Polis Yüksek Öğretim Kanununun fakülte ile ilgili düzenlemeler içeren 19 uncu, 20 nci ve 21 inci maddelerinin yürürlükten kaldırılması öngörülmüştür.

MADDE 15- Madde ile; belediye sınırları içinde olmakla birlikte hizmet gerekleri bakımından uygun görülen yerlerin jandarmanın görev ve sorumluluk alanı olarak tespit edilebilmesine imkân tanınmaktadır.

MADDE 16- Madde ile, jandarma teşkilatında, müşterek kararnameyle atanan generaller hariç olmak üzere, daire başkanları ile il ve ilçe jandarma komutanlarını atama yetkisi İçişleri Bakanına verilmektedir.

MADDE 17- Madde ile, askeri nitelikte olmayan görevleri sebebiyle işledikleri iddia edilen bir suçtan dolayı görevi başında kalmasında sakınca görülen jandarma personelinin İçişleri Bakanı tarafından görevinden uzaklaştırılabilmesi öngörülmektedir. Öte yandan il jandarma komutanı hariç olmak üzere, il jandarma komutanlıklarında görevli personelin vali tarafından da görevden uzaklaştırılabilmeleri düzenlenmektedir.

Ayrıca; 353 sayılı Kanun, 926 sayılı Kanun ve 6413 sayılı Kanundaki geçici olarak işten el çektirme, açığa çıkarma, açığa alınma ve geçici süre ile görevden uzaklaştırmaya ilişkin hükümler ile Jandarma Genel Komutanının görevden uzaklaştırılmasına dair özel hükümlerin saklı tutulması hükme bağlanmaktadır.

MADDE 18- Madde ile, jandarma personelinin görevden uzaklaştırılmasının işleyişi, hukuki ve mali sonuçları düzenlenmektedir.

MADDE 19- Madde ile, 5442 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinde yapılan değişikliğe uyumlu olarak 2803 sayılı Kanunda değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 20- Madde ile, jandarmanın askeri görevleri haricindeki diğer görevleri olan mülki ve adli hizmetleriyle ilgili eylem ve işlemlerinin İçişleri Bakanlığı, valiler ve kendi amirleri tarafından denetlenmesi ve teftiş edilmesi hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 21- Madde ile, il jandarma komutanı ile merkez ilçe jandarma komutanı hakkında il valisince, ilçe jandarma komutanı hakkında kaymakamın değerlendirmesi alınarak il valisi tarafından her yılsonunda askeri görevleri haricindeki diğer görevleri ile ilgili olarak değerlendirme raporu düzenlenmesi ve değerlendirme raporlarının personelin terfi, ödüllendirme, atama ve yer değiştirmesinde dikkate alınması öngörülmektedir.

MADDE 22- Madde ile, il ve ilçe jandarma komutanları ile karakol komutanlarının izinlerinin, ilgili komutanlıkların planlaması da dikkate alınarak mahalli mülki idare amirlerinin onayı ile verileceği hususunda düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 23- Madde ile, İçişleri Bakanının, 2803 sayılı Kanundaki yetkilerinden bir kısmını gerektiğinde sınırlarını yazılı olarak açıkça belirlemek şartıyla ilgisine göre Jandarma Genel Komutanına veya valilere devredebilmesi öngörülmektedir.

MADDE 24- Madde ile, Sahil Güvenlik Komutanlığı Kurmay Başkanı ve Komutanlık karargahında görevli diğer başkanlar ile bölge komutanlarının atanmalarında İçişleri Bakanı yetkili kılınmaktadır.

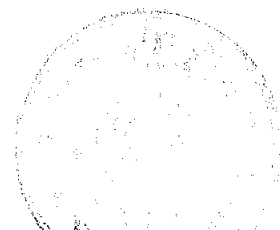
MADDE 25- Madde ile, Sahil Güvenlik Komutanlığında görevli sahil güvenlik mensubu subay, astsubay, sivil personel, uzman erbaş, sözleşmeli erbaş ve er, erbaş ve erlerin hizmet gerekleri veya sağlık yahut diğer nedenlerle görev ve hizmet yerlerinin değiştirilmesi ile geçici görevlendirmelerinin de atamalarındaki usul ve esaslara göre yapılması öngörülmektedir.

MADDE 26- Madde ile, sahil güvenlik bölge komutanları hakkında mülki görevleri açısından konuşlu buldukları yerin valisi tarafından her yılsonunda, askeri görevleri haricindeki diğer görevleri ile ilgili olarak değerlendirme raporu düzenlenmesi ve değerlendirme raporlarının personelin terfi, ödüllendirme, atama ve yer değiştirmesinde dikkate alınması hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 27- Madde ile, 2692 sayılı Kanuna 21/A ve 21/B maddeleri eklenmektedir.

21/A maddesi ile, Sahil Güvenlik Komutanlığı personelinin görevinden uzaklaştırılabilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

21/B maddesi ile, görevden uzaklaştırmanın işleyişi, hukuki ve mali sonuçları düzenlenmektedir.

MADDE 28- Madde ile, 2692 sayılı Kanuna iki ek madde eklenmektedir.

Ek 1 inci madde ile, Sahil Güvenlik Komutanlığının askeri görevleri haricindeki diğer görevleriyle ilgili eylem ve işlemlerinin İçişleri Bakanlığı ile valiler ve kendi amirleri tarafından denetlenmesi ve teftiş edilmesi öngörülmektedir.

Ek 2 nci madde ile, İçişleri Bakanının, 2692 sayılı Kanundaki yetkilerinden bir kısmını gerektiğinde sınırlarını yazılı olarak açıkça belirlemek şartıyla ilgisine göre Sahil Güvenlik Komutanına veya valilere devredebilmesi hususunda düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 29- Madde ile, valilere, general ve amiraller hariç olmak üzere, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı personelinin askeri görevleri haricindeki diğer görevlerini ilgilendiren disiplin suçları ortaya çıktığında, 6413 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde uyarma, kınama, hizmete kısmi süreli devam ve aylıktan kesme cezalarını verebilmesi öngörülmektedir.

MADDE 30- Madde ile, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı mensuplarının kıyafetine ilişkin hususların, Genelkurmay Başkanlığının görüşü alınarak Milli Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı tarafından müştereken çıkarılan yönetmelikle düzenlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 31- 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun;

(1) 3 üncü maddesindeki tanımlar gözden geçirilerek ifadeler güncellenmekte, ihtiyaç duyulan tanımlar eklenmekte ve Kanunun tümünde terim birliği sağlanmaktadır.

(2) 5 inci maddesine eklenen fıkra ile İçişleri Bakanlığına; özel kütükleri kâğıt ve elektronik veya sadece elektronik ortamda tutmaya, kâğıt ortamında düzenlenen nüfus olaylarına ilişkin dayanak belgelerinin kurumlarında muhafaza edilmesine karar verme yetkisi verilmektedir.

(3) 7 nci maddesinde yapılan değişiklik ile aile kütüklerinde yer alacak bilgilere biyometrik veri ilave edilmekte, kişinin Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasının, yerleşim yeri adresinin, fotoğrafının ve biyometrik verisi ile velayet ve vesayeti gerektiren hallere ilişkin kararların sadece elektronik ortamda tutulması öngörülmektedir.

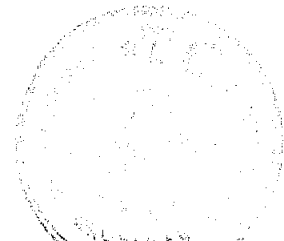
(4) 8 inci maddesinde yapılan değişiklikle herhangi bir amaçla Türkiye'ye gelen ve ikamet izni alan yabancılara kimlik numarası verilerek kayıtlarının tutulması öngörülmekte, ayrıca ikamet izni şartı aranmaksızın yabancılara kimlik numarası verilmesine de imkân sağlanmakta ve yabancılardan nüfus olaylarını nüfus müdürlüklerine beyan etme yükümlülükleri kaldırılmaktadır.

(5) 11 inci ve 18 inci maddelerinde yer alan nüfus cüzdanı ibareleri kimlik kartı şeklinde değiştirilmektedir.

(6) 15 inci maddesinde yapılan değişiklikle doğum raporu ve doğum tutanağının düzenlenmesine ilişkin usul ve esasların Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak İçişleri Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle düzenlenmesi ve çocuğa konulacak adın üç adı geçmemesi öngörülmektedir.

(7) 21 inci maddesinde yapılan değişiklik ile yabancılardan Türkiye'de meydana gelen nüfus olaylarına ilişkin olarak nüfus müdürlüklerine başvurularını halinde yapılacak işlemler açıklanmaktadır.

(8) 22 nci maddesinde yapılan düzenleme ile yerinde hizmet vermek amacıyla; 6360 sayılı Kanun ile köyken mahalleye dönüştürülen idari birimdeki vatandaşlarımızın, evlendirme hizmetlerinde uzaklık nedeniyle karşılaşacakları zorlukları önlemek amacıyla İçişleri Bakanlığınca söz konusu muhtarlıklara da evlendirme memurluğu yetkisi verilebilmesi öngörülmektedir.

(9) 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi ile düzenlenen “Aynı konuya ilişkin olarak nüfus kaydının düzeltilmesi davası ancak bir kere açılabilir.” hükmü Anayasa Mahkemesinin 30/3/2012 tarihli ve 2011/34 Esas sayılı Kararı ile Anayasaya aykırı görülerek iptal edilmiştir. Bu nedenle Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde ilgili Karar doğrultusunda düzenleme yapılmaktadır.

(10) Beşinci Kısım başlığı 41 inci maddede yapılan düzenlemeye paralel olarak Kimlik Kartı, Uluslararası Aile Cüzdanı ve Mavi Kart şeklinde değiştirilmektedir.

(11) 41 inci maddesi, 28/7/2006 tarihli ve 26242 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Yüksek Planlama Kurulunun 11/7/2006 tarihli ve 2006/38 No’lu Kararı ile Bilgi Toplumu Stratejisi Eylem Planı 46 No’lu Eylem uyarınca Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartının, vatandaşa ait nüfus bilgilerinin, kartın üzerindeki yongaya güvenli bir şekilde kaydedilmesi ve bu işlemten sonra yetkisiz kimseler tarafından yeniden üretilmesini ya da bilgilerin değiştirilmesini olanaksız hale getirecek şekilde tasarlanması, temini, basımı, dağıtımı ve teslim yöntemi, üretim ve kişiselleştirilmesinde kullanılacak sistemin belirlenmesini, muhasebe yetkilisince nüfus müdürlüklerinin ihtiyacı gözönünde tutularak uluslararası aile cüzdanının en fazla kaç adedinin bedelinin sonradan ödenmek üzere ve müteakiben ne kadarının peşin para karşılığında verileceği ve bedellerinin tahsilini de kapsayacak kimlik kartı ile ilgili işlemlere yönelik olarak yeniden düzenlenmektedir.

(12) 42 nci maddesinde Kanunda yapılan düzenlemelere paralel olarak cüzdan talep belgesi ibareleri talep belgesi şeklinde, nüfus cüzdanı ibareleri de kimlik kartı şeklinde değiştirilmektedir.

(13) 44 üncü maddesinde yapılan düzenleme ile gerçek kişilerin Kanunda öngörülen usul ve esaslarda nüfus kayıt örneği ve yerleşim yeri belgesini elektronik ortamda Genel Müdürlük veya e-devlet kapısı üzerinden alabilmeleri amaçlanmaktadır.

(14) Yerleşim yeri ve diğer adres bilgileri halihazırda kamu kurumlarının yanı sıra bankalar ve sigorta şirketleriyle paylaşılmaktadır. Bu düzenleme ile mevcut düzenlemede yerleşim yeri bilgisi paylaşılanlar dışında, Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde elektrik, doğalgaz şirketleri gibi altyapı kuruluşları, Kanunlar ile doğrudan adres tespiti ile yükümlü kılınmış finansal kuruluşlara, kamu hizmeti veren kurumlara da adres bilgilerinin paylaşılmasına imkân sağlanmaktadır. Ayrıca kurumlar ve tüzel kişilerin kendi iş ve işlemlerine esas olmak üzere sadece ilgili kişilerin bilgilerini alabilmesi ve Kimlik Paylaşımı Sistemi üzerinden nüfus kayıt örneği, yerleşim yeri belgesi ve kimlik kartı bilgilerine erişebilen kurumların ve tüzel kişilerin bu belgeleri ilgisinden veya nüfus müdürlüğünden talep etmeksizin Kimlik Paylaşımı Sisteminden temin edebilmeleri amaçlanmıştır.

(15) 46 ncı maddesinin ikinci fıkrası, Türkiye’de oturan yabancıların kayıtlarının tutulmasına ilişkin düzenleme 5490 sayılı Kanunun 8 inci maddesi ile yapıldığından, yürürlükten kaldırılmaktadır.

(16) 48 inci maddesinde yer alan il özel idaresi ve belediyelerin ayrı ayrı belirtilmesi yerine idarelerin yetkileri dikkate alınarak yetkili idare şeklinde genel bir ifade kullanılmaktadır. Ayrıca adrese dayalı olarak yürütülen iş ve işlemlerde yerleşim yeri adresi ile diğer adresin aynı hukuki değere sahip olduğu hüküm altına alınmaktadır.

(17) 49 uncu maddesinde yapılan değişiklikte yapı belgelerinin elektronik ortamda üretilmesine ilişkin usul ve esasların İçişleri Bakanlığı ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından müştereken belirlenmesi, adres bileşenlerinde meydana gelen değişikliklerin yetkili idarece on işgünü içinde elektronik ortamda ulusal adres veri tabanına işlenmesi öngörülmektedir.

(18) 50 nci maddesinde yapılan değişiklikte adres bildirimlerinde bildirim yükümlülüğü ve süresine ilişkin esaslar yeniden düzenlenerek, bu konuda bürokrasinin en aza indirilmesi ve işlemlerin süratli bir şekilde yapılması amaçlanmaktadır.

(19) 51 inci maddesinde yapılan değişiklik ile işlemlerde sürat sağlamak için adres beyan formlarının elektronik ortamda on işgünü içinde Genel Müdürlüğe veya kuruluşun bulunduğu yerin nüfus müdürlüğüne gönderilmesi amaçlanmaktadır.

(20) 52 nci maddesinde yer alan terimler Kanunda yapılan düzenlemelere paralel olarak değiştirilmektedir.

(21) 55 inci maddesinde yer alan kesinleşme ibaresi, kesinleştirme işlemi şeklinde değiştirilmektedir.

(22) 56 ncı maddesi, sağlık kuruluşlarının doğum ve ölüm ile ilgili görevleri 5490 sayılı Kanunun 15 inci ve 31 inci maddelerinde ayrıntılı bir şekilde düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmaktadır.

(23) 57 nci maddesinde yer alan özel ibaresi her işlemde özel vekâletname aranacağı izlenimini doğurduğundan özel temsil yetkisini kapsayan noterden onaylı vekillik belgesi ibaresi yürürlükten kaldırılmaktadır.

(24) Yapılan düzenleme ile; yersel yazımdan önce ölen kişiye ait resmî veya özel sağlık kurumları veya kamu kurum ve kuruluşlarının kayıtlarına dayanılarak düzenlenmiş ölüm tutanağı, gömme izin belgesi, Umumi Hıfzısıhha Kanununun 220 nci maddesi uyarınca tutulan ölümün kaydına ve zaptına mahsus defter kayıtları ve gaipliğe ilişkin mahkeme kararından biri ile birlikte nüfus kayıtları, nüfus cüzdanları, pasaport veya pasaport yerine geçen belgelerden herhangi birinin ibrazı halinde yersel yazımdan önce ölen kişinin anne, baba, eş ve çocuklarının kayıtlarına müracaat edilen nüfus müdürlüğünce gerekli açıklamanın yapılmasına imkân sağlanmaktadır.

(25) 59 uncu maddesinde yer alan vekillik belgesi ibaresi vekâletname şeklinde değiştirilmektedir.

(26) 60 ncı maddesine eklenen “ve adres” ibaresi ile gerektiğinde beyan edilen bildirimden şüphe duyulması halinde nüfus olaylarında olduğu gibi adrese yönelik bildirimlerin de mülkî idare amirinin emri ile kolluk kuvvetlerince gerekli incelemenin yapılmasına imkân tanınmaktadır.

(27) 62 nci maddesinde yapılan değişiklikle atık veya eski aile kütükleri ile ilgili işlemlerde uygulamada ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi amaçlanmaktadır.

(28) 63 üncü maddesinde yapılan değişiklikle aile kütüklerinde kayıtlı olanlardan askerlik çağına giren erkek nüfusun listesinin Millî Savunma Bakanlığınca Kimlik Paylaşımı Sistemi üzerinden temin edilmesi amaçlanmaktadır.

(29) 65 inci maddesindeki değişiklikle Kimlik Paylaşımı Sisteminde yer alan bilgilerin genel yönetim kapsamı dışındaki idareler ve tüzel kişilerle paylaşılması karşılığında katılma payı alınması, bu katılma payının Anayasanın temel esasları çerçevesinde Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenmesi öngörülmekte, coğrafi koordinatlarla tanımlanmış adres verilerinin de ücretlendirilmesine imkân sağlanmaktadır.

(30) 67 nci maddesinde yapılan değişiklikle yerleşim yeri veya cüzdan talep belgesi veren köy ve mahalle muhtarları ile ibaresi uygulamada işlerliği kalmadığından yürürlükten kaldırılmaktadır.

(31) 68 inci maddesinde yapılan değişiklikle nüfus cüzdanlarını kaybedenler ve doğum olayını süresi içinde bildirmeyenlere uygulanan idari para cezasına son verilmektedir. Bu nedenle uygulama alanı kalmayan maddenin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmaktadır.

İdari para cezaları 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 298 inci maddesi gereğince her takvim yılı başında Maliye Bakanlığı tarafından tespit edilen yeniden değerleme oranında artırılmaktadır. Bu düzenleme ile 2014 yılı için adres bildirimlerini süresi içinde yerine getirmeyenlere uygulanan idari para cezası 436 Türk Lirasından 80 Türk Lirasına, gerçeğe aykırı beyanda bulunanlara uygulanan idari para cezası ise 875 Türk Lirasından 500 Türk Lirasına indirilmektedir.

MADDE 32- 5490 sayılı Kanuna eklenen;

(1) Ek 1 inci madde ile diğer kanunlarda yer alan nüfus cüzdanı ve hüviyet cüzdanı gibi ibarelere yapılan atıfların tamamının Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartına yapılmış sayılması,

Ek 2 nci madde ile İçişleri Bakanlığına nüfus ve vatandaşlık hizmetlerine ilişkin dayanak belgesi düzenleyen kurumlar ile dış temsilciliklere bu belgeleri elektronik ortamda gönderme veya tescil yetkisi verilmesi ve nüfus olaylarına ait dayanak belgeleri ile adrese ilişkin bildirimlerin elektronik ortamda gönderilmesi veya tescili yetkisinin verilmesi, Dışişleri Bakanlığının talebi halinde büyükelçiliklerin konsolosluk şubeleri ile başkonsolosluklarda nüfus ve vatandaşlık işlemlerini gerçekleştirmek amacıyla nüfus personeli görevlendirilmesi, söz konusu memurların yurt dışındaki görev ve sorumlulukları ile görev sürelerinin İçişleri Bakanlığı ve Dışişleri Bakanlığınca müştereken belirlenmesi,

Ek 3 üncü madde ile, boşandığı eşinin soyadını kullanmaya izin alan kadının evlenmeden önceki soyadını, eşinin soyadı ile birlikte önceki soyadını taşıyan kadının sadece eşinin soyadını kullanmak için nüfus müdürlüğüne yazılı talepte bulunması halinde mahkeme kararına gerek olmadan nüfus müdürlüğüne gerekli işlemin yapılması,

Ek 4 üncü madde ile, kamu kurumları ve noterlerce ölüm olayının tespitinin 1/7/2015 tarihinden itibaren Kimlik Paylaşımı Sistemi üzerinden yapılması, söz konusu tarihten önceki ölüm olaylarının ise nüfus müdürlüğüne ilgili kurumlara bildirilmesi,

Ek 5 inci madde ile, ilgililerin talebi halinde nüfus müdürlükleri tarafından mirasçılık belgesi verilebilmesi, ancak mirasçılık belgesi verilmesinin yargılamayı gerektirmesi, nüfus kayıtlarının mirasçılık belgesi verilmesi konusunda yeterli olmaması veya mirasçılık belgesinin yabancılar tarafından talep edilmesi durumunda, mirasçılık belgesinin nüfus müdürlükleri tarafından verilemeyeceği, nüfus müdürlüklerince verilen mirasçılık belgesi hakkında, menfaati ihlal edilenlerin sulh hukuk mahkemesine itirazda bulunabilmeleri, düzenlenmiştir.

(2) Geçici 6 ncı madde ile, kimlik kartı genel uygulaması başlayıncaya kadar 5490 sayılı Kanunun, Kanunla değiştirilmeden önceki 41 inci maddesi hükümlerinin uygulamasına devam edilmesi,

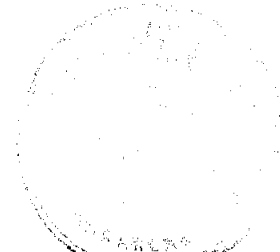
Geçici 7 nci madde ile, merkezî veri tabanında son otuz yılda işlem görmeyen ve halen ölümü sağ mı oldukları bilinmeyen yüzon yaşın üstündeki kişilerin, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte ölü sayılarak nüfus kayıtlarının kapatılması,

Geçici 8 inci madde ile, 65 inci maddenin birinci fıkrası uyarınca katılma payı Bakanlar Kurulunca belirleninceye kadar, 65 inci maddenin Kanunla değiştirilmeden önceki hükümlerinin uygulanmasına devam edilmesi,

Geçici 9 uncu madde ile, Genel Müdürlük adına tahsis edilmiş kadrolardan 1.000 adedine 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu kapsamındaki sınırlamalara tabi olmaksızın 2015 yılı içinde atama yapılması öngörülmektedir.

Geçici 10 uncu madde ile, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl süreyle, yazılı olarak yerleşim yerinin bulunduğu nüfus müdürlüklerine başvurmak kaydıyla, 21/6/1934 tarihli ve 2525 sayılı Soyadı Kanununun 3 üncü maddesine aykırı soyadları ile yazım ve imla hatası bulunan ad ve soyadları mahkeme kararı aranmaksızın il veya ilçe idare kurulu kararıyla bir defaya mahsus olmak üzere değiştirilebilir. Soyadı değiştirilen erkek ise kendisi ile birlikte varsa karısının ve müracaat tarihinde ergin olmayan çocuklarının da soyadları düzeltilir. Soyadı değiştirilen kadın ise kendisi ile birlikte ergin olmayan evlilik dışı çocukları varsa onların da soyadları düzeltilmesi,

Geçici 11 inci madde ile, göçmen olarak Türk vatandaşlığına alınan kişilerin doğum tarihleri ve doğum yerlerinin düzeltilmesi, hedeflenmektedir.

MADDE 33- 29/5/2009 tarihli ve 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun;

(1) 12 nci maddesine eklenen fıkra ile Türk vatandaşlığının kazanılmasında millî güvenlik bakımından engel teşkil edecek hali bulunan yabancıların taleplerinin İçişleri Bakanlığınca reddedilmesi durumunda açılan idarî davalarda idare aleyhine yaşanan hukukî sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

(2) 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle Türk vatandaşlığını kazanmak isteyen yabancılardan evlilik öncesi genel ahlaka aykırı faaliyetlerde bulunmuş olanların vatandaşlığımızı kazanmalarının önlenmesi amaçlanmaktadır.

(3) 43 üncü maddesine eklenen fıkra ile Türk vatandaşlığının kazanılmasında millî güvenlik bakımından engel teşkil edecek hali bulunan yabancıların taleplerinin İçişleri Bakanlığınca reddedilmesi durumunda açılan idarî davalarda idare aleyhine yaşanan hukukî sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 34- 5901 sayılı Kanuna eklenen ek madde ile onsekiz yaşını tamamladığı halde nüfus aile kütüklerine kayıt edilmemiş olan ve Türk vatandaşı olduğu iddiasında bulunan kişilerin tescil işlemlerinin süratli bir şekilde yapılması, bu suretle söz konusu işlemlerdeki bürokrasinin ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 35- (1) 5682 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin birinci paragrafında umuma mahsus pasaport almak isteyenlerden istenecek belgeler sayma yoluyla belirlenmiştir. Gelişen ve değişen şartlar çerçevesinde başvuruda istenecek belgeleri belirleme yetkisi İçişleri Bakanlığına verilmiştir.

(2) Gemi adamı cüzdanı ve uçak mürettebatı belgesini düzenleme yetkisi Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne verildiğinden haklarında tahdit kararı bulunanlara bu belgelerin verilmesinin önlenmesi amacıyla ilgililerin tahdit kayıtlarının bulunup bulunmadığını teyit etmek zorunluluğu getirilmiştir.

(3) 5682 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde, hususi damgalı pasaportlar ve bunların kimlere verileceği ayrıntılı olarak düzenlenmiş olup, bu maddeye göre Devlet memurlarından birinci, ikinci ve üçüncü derece kadrolarda bulunanlara ve bunların emeklileri ile meslekten ayrılanlara hususi damgalı pasaport verilebilmektedir. Devlet Memurları Kanununun 36 ncı maddesinde üçüncü dereceye yükselilemek için lise veya dengi mesleki ve teknik okul mezunu olmak şartı yer almaktadır. 1988 yılında 5682 sayılı Kanuna eklenen ek 4 üncü madde ile emekli olan Devlet memurlarının intibakı ile ilgili düzenleme yapılmış ancak bu düzenlemede yükselinebilecek en son derece ve kademeler için Devlet Memurları Kanununda öngörülen eğitim şartı gözardı edilmiştir. Çalışanlarla emekliler arasında ayırım yapan bu düzenleme Anayasanın eşitlik ilkesine aykırılık teşkil etmektedir. Bu itibarla, Devlet Memurları Kanununun eğitim durumlarına göre yaptığı tasnifin Pasaport Kanununda da dikkate alınması gerekmektedir. Bu nedenle Pasaport Kanununun ek 4 üncü maddesi değiştirilerek emsal değerlendirmesinde Devlet memurları bakımından eğitim şartının da dikkate alınmasına yönelik düzenlemeye gidilmiştir.

MADDE 36- 15/1/2004 tarihli ve 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununun 10 uncu maddesinde yapılan düzenleme ile elektronik sertifika hizmet sağlayıcılarının Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartı ile elektronik imza işlemlerinin yapılabilmesine imkân tanınması amaçlanmaktadır.

MADDE 37- 14/2/1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

(1) 2 nci maddesine eklenen bent ile pasaport hizmetlerini yürütmek görevi İçişleri Bakanlığının görevleri arasında sayılmaktadır.

(2) 8 inci maddesinde yer alan Kaçakçılık İstihbarat, Harekat ve Bilgi Toplama Dairesi Başkanlığı kamu kaynaklarının daha etkili, verimli ve ekonomik kullanılması bakımından kapatılarak bu birimin görevleri İller İdaresi Genel Müdürlüğüne devredilmektedir.

(3) 9 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, İller İdaresi Genel Müdürlüğünün görevleri, 112 Acil Çağrı Merkezleri ve Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlıkları ile ilgili iş ve işlemleri yürütmek ve takip etmek görevi ile kaldırılan Kaçakçılık İstihbarat, Harekat ve Bilgi Toplama Dairesi Başkanlığının görevlerini de kapsayacak şekilde düzenlenmektedir.

(4) 10 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, pasaport hizmetlerini yürütmek; pasaport ve sürücü belgelerinde yer alacak bilgiler ile biyometrik verinin türünü tespit etmek, bu belgelerin tasarımı, temini, basımı, dağıtım ve teslim yöntemi ile üretim ve kişiselleştirilmesinde kullanılacak sistemi belirlemek ve bu işlemleri yürütmek görevleri Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne verilmektedir.

(5) Kaçakçılık İstihbarat, Harekat ve Bilgi Toplama Dairesi Başkanlığının görevleri İller İdaresi Genel Müdürlüğüne yürütüleceğinden 13 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmaktadır.

(6) 28/A maddesinde yapılan değişiklikle Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı kamu tüzel kişiliğini haiz ve özel bütçeli olarak yeniden yapılandırılmaktadır.

(7) Ek 4 üncü maddesinde yapılan düzenleme ile, Kanuna ekli listede yer alan kadroların ihdas edilmesi öngörülmektedir.

(8) Geçici 10 uncu madde ile, Emniyet Genel Müdürlüğüne yürütülen pasaport ve sürücü belgesi hizmetlerine ilişkin iş ve işlemlerin, maddenin yayımı tarihinden itibaren bir yıl içerisinde Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne devredilmesi öngörülmektedir. Devir işlemleri tamamlanuncaya kadar, pasaport ve sürücü belgesi işlemlerine ilişkin görev ve hizmetler daha önce bu görev ve hizmetleri yapmakta olan birimler veya personel tarafından yürütülmeye devam olunacaktır.

Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne devredilen görevler hakkında diğer mevzuatta Emniyet Genel Müdürlüğüne yapılmış olan atıflar Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne, mahalli emniyet makamlarına yapılmış olan atıflar ise nüfus müdürlüklerine yapılmış sayılacaktır.

Geçici 11 inci madde ile; bütçe, taşınır, taşınmaz, hak ve yükümlülükler ile personel konularına ilişkin devir hükümleri düzenlenmektedir.

MADDE 38- 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanuna;

(1) Eklenen ek 1 inci maddeyle;

“Anayasanın 129 uncu maddesinin beşinci fıkrasındaki “Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kusurlardan doğan tazminat davaları, kendilerine rücu edilmek kaydıyla ve kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak, ancak idare aleyhine açılabilir.” hükmü doğrultusunda; ön inceleme, disiplin soruşturması veya diğer idari soruşturmaları yapmakla görevlendirilenlerin bu görevleriyle ilgili olarak yaptıkları işlemler, yürüttükleri faaliyetler, düzenledikleri raporlar ile görüş yazılarında belirttikleri kanaatlerinden veya kanunla verilen yetkilere dayanarak aldıkları tedbirlerden dolayı kendileri aleyhine değil, ancak idare aleyhine tazminat davası açılabilmesi öngörülmektedir. Bu görevlilerin suç sayılan eylemleri ile kin, garez ve hatıra dayalı olarak veya baskı veya telkinle kanaat oluşturduğu ya da değiştirdiği kesinleşmiş yargı ya da disiplin kurulu kararıyla tespit edilirse, idarenin görevliye rücu hakkı saklı tutulmaktadır. Böylece, söz konusu görevlilerinin keyfi uygulamalarda bulduklarının tespiti halinde, Devlet tarafından ödenmiş zararın kendilerinden tazmin edilebilmesi amaçlanmaktadır.

(2) Eklenen geçici 3 üncü maddeyle; ek 1 inci madde hükmünün, Kanunun yürürlüğe

girdiği tarihte görülmekte olan davalar, kesinleşmemiş hükümler, miktar veya değeri itibarıyla temyiz veya karar düzeltme yoluna gidilemediği için kesinleşen hükümler bakımından da uygulanması ve davaya idare aleyhine devam olunması öngörülmektedir.

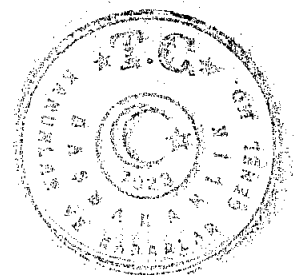
MADDE 39- 5490 sayılı Kanunda yapılan değişikliğe paralel olarak doğum, değiştirme ve kayıp hallerinde alınacak kimlik kartlarının bedelleri ayrı belirlenmiş olup, 21/2/1963 tarihli ve 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununa ekli Değerli Kağıtlar Tablosunda gerekli düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE 40- Madde ile, merkezi yönetim bütçesi kapsamındaki idarelerin, elektrik ve doğalgaz alımı ile 5369 sayılı Kanuna göre sağlanan sabit ve ankesörlü telefon hizmetleri, acil yardım çağrıları hizmetleri, internet hizmetleri, deniz haberleşmesi ve seyir güvenliği haberleşme hizmetleri ile 5809 sayılı Kanun kapsamındaki elektronik haberleşme hizmetleri alımlarının üç yılı geçmemek üzere gelecek yıllara sari olacak şekilde yüklenilebilmesi imkânı getirilmektedir.

MADDE 41- Madde ile, 6360 sayılı Kanunda yer alan gelirlerin İçişleri Bakanlığı bütçesine aktarılmasına ilişkin hüküm, Kanunda yapılan değişiklikler çerçevesinde gelirlerin Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlıklarına aktarılmasını sağlayacak şekilde değiştirilmektedir.

MADDE 42- Yürürlük maddesidir.

MADDE 43- Yürütme maddesidir.

**POLİS VAZİFE VE SALAHİYET KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN
HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUN TASARISI**

BİRİNCİ BÖLÜM

MADDE 1- 4/7/1934 tarihli ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanununun;

(1) 4/A maddesinin altıncı fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “Ancak bu” ibaresi “Bu” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Ancak, el ile dıştan kontrol hariç kişinin üstü ve eşyası ile aracının dışarıdan bakıldığında içerisi görünmeyen bölümlerinin aranması; İçişleri Bakanlığı tarafından belirlenecek esaslar dahilinde mülki amirin görevlendireceği kolluk amirinin yazılı, acele hallerde sonradan yazıyla teyit edilmek üzere sözlü emriyle yapılabilir. Kolluk amirinin kararı yirmidört saat içinde görevli hâkimin onayına sunulur.”

(2) 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiş ve aynı fıkra da yer alan “Yakalar ve gerekli kanunî işlemleri yapar” ibaresi “eylemin veya durumun niteliğine göre; koruma altına alır, uzaklaştırır ya da yakalar ve gerekli kanunî işlemleri yapar” şeklinde değiştirilmiştir.

“H) Kendisinin veya başkalarının can güvenliğini tehlikeye düşürenleri,”

(3) 15 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Polis; müşteki, mağdur veya tanık ifadelerini, ikamet ettikleri yerlerde veya işyerlerinde de alabilir. Bu fıkranın kapsamı ile uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar İçişleri Bakanlığınca belirlenir.”

(4) 16 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının (b) bendine “basınçlı” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve/veya boyalı” ibaresi ve aynı maddenin yedinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“d) Kendisine veya başkalarına, işyerlerine, konutlara, kamu binalarına, okullara, yurtlara, ibadethanelere, araçlara ve kişilerin tek tek veya toplu halde bulunduğu açık veya kapalı alanlara molotof, patlayıcı, yanıcı, yakıcı, boğucu, yaralayıcı ve benzeri silahlarla saldıran veya saldırıya teşebbüs edenlere karşı, saldırıyı etkisiz kılmak amacıyla ve etkisiz kılacak ölçüde,”

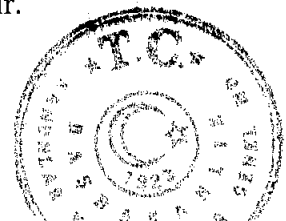
(5) Ek 7 nci maddesinin ikinci fıkrasının üçüncü cümlesinde yer alan “yirmidört saat” ibaresi “kırksekiz saat” şeklinde, üçüncü ve dokuzuncu fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yetkili ve görevli hâkim, Ankara ağır ceza mahkemesi üyesidir.”

“Bu maddede yer alan faaliyetlerin denetimi; sıralı kurum amirleri, mülki idare amirleri, Emniyet Genel Müdürlüğü ve ilgili bakanlığın teftiş elemanları tarafından yılda en az bir defa yapılır. Bu faaliyetler Başbakanlık Teftiş Kurulu tarafından da denetlenebilir. Bu kapsamda yapılan denetimlerin sonuçları bir rapor halinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Güvenlik ve İstihbarat Komisyonuna sunulur.”

MADDE 2- 10/3/1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanununun ek 5 inci maddesinin birinci fıkrasının üçüncü cümlesinde yer alan “yirmidört saat” ibaresi “kırksekiz saat” şeklinde, ikinci ve sekizinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yetkili ve görevli hâkim, Ankara ağır ceza mahkemesi üyesidir.”

“Bu maddede yer alan faaliyetlerin denetimi; sıralı kurum amirleri, mülki idare amirleri, Jandarma Genel Komutanlığı ve ilgili bakanlığın teftiş elemanları tarafından yılda en az bir defa yapılır. Bu faaliyetler Başbakanlık Teftiş Kurulu tarafından da denetlenebilir. Bu kapsamda yapılan denetimlerin sonuçları bir rapor halinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Güvenlik ve İstihbarat Komisyonuna sunulur.”

MADDE 3- 6/10/1983 tarihli ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun;

(1) 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine “Ateşli silahlar veya” ibaresinden sonra gelmek üzere “havai fişek, molotof ve benzeri el yapımı olanlar dahil” ibaresi ve “zincir” ibaresinden sonra gelmek üzere “, demir bilye ve sapan” ibaresi eklenmiştir.

(2) 33 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Toplantı ve gösteri yürüyüşlerine;

a) Ateşli silahlar veya havai fişek, molotof ve benzeri el yapımı olanlar dahil patlayıcı maddeler veya her türlü kesici, delici aletler veya taş, sopa, demir ve lastik çubuklar, boğma teli veya zincir, demir bilye ve sapan gibi bereleyici ve boğucu araçlar veya yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı eczalar veya diğer her türlü zehirler veya her türlü sis, gaz ve benzeri maddeler taşıyarak veya kimliklerini gizlemek amacıyla yüzlerini tamamen veya kısmen bez vesair unsurlarla örterek katılanlar iki yıl altı aydan dört yıla kadar,

b) Yasadışı örgüt ve topluluklara ait amblem ve işaret taşıyarak veya bu işaret ve amblemleri üzerinde bulunduran üniformayı andırır giysiler giyerek katılanlar ile kanunların suç saydığı nitelik taşıyan afiş, pankart, döviz, resim, levha, araç ve gereçler taşıyarak veya bu nitelikte sloganlar söyleyerek veya ses cihazları ile yayınlayarak katılanlar altı aydan üç yıla kadar,

hapis cezası ile cezalandırılırlar.”

(3) 39 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Rücu

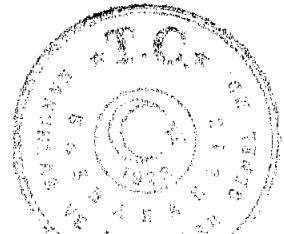
EK MADDE 1- Şiddet olaylarının yaygınlaşarak kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açabilecek toplumsal olaylarda kamu mallarına verilen zararlar ile gerçek ve tüzel kişilerin mallarına verilen zararların Devlet tarafından karşılanması halinde, ilgili idare ödeme nedeniyle genel hükümlere göre sorumlulara rücu eder. Bu Kanun kapsamındaki rücu istemine ilişkin zamanaşımı süreleri bir kat artırılarak uygulanır.”

MADDE 4- 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Terör örgütünün propagandasına dönüştürülen toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde, kimliklerini gizlemek amacıyla yüzünü tamamen veya kısmen kapatanlar üç yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Bu suçu işleyenlerin cebir ve şiddete başvurmaları ya da her türlü silah, molotof ve benzeri patlayıcı, yakıcı ya da yaralayıcı maddeler bulundurmaları veya kullanmaları halinde verilecek cezanın alt sınırı dört yıldan az olamaz.”

MADDE 5- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun;

(1) 188 inci maddesinin dördüncü fıkrasına “morfin” ibaresinden sonra gelmek üzere “, sentetik kannabinoid ve türevleri” ibaresi eklenmiştir.

(2) 191 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(10) Birinci fıkradaki fiillerin; okul, yurt, hastane veya ibadethane gibi tedavi, eğitim ve sosyal amaçla toplu bulunulan yerlerde veya bu yerlere mülki amir tarafından belirlenecek mesafe içerisinde kalan alanlarda işlenmesi halinde verilecek ceza yarı oranında artırılır.”

MADDE 6- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun;

(1) 91 inci maddesine üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(4) Suçüstü halleriyle sınırlı olmak kaydıyla; kişi hakkında aşağıdaki bentlerde belirtilen suçlarda mülki amirlerce belirlenecek kolluk amirleri tarafından yirmidört saate kadar, şiddet olaylarının yaygınlaşarak kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açabilecek toplumsal olaylar sırasında ve toplu olarak işlenen suçlarda kırksekiz saate kadar gözaltına alınma kararı verilebilir. Gözaltına alma nedeninin ortadan kalkması halinde veya işlemlerin tamamlanması üzerine derhal ve her halde en geç yukarıda belirtilen sürelerin sonunda Cumhuriyet savcısına yapılan işlemler hakkında bilgi verilerek talimatı doğrultusunda hareket edilir. Kişi serbest bırakılmazsa yukarıdaki fıkralara göre işlem yapılır. Ancak kişi en geç kırksekiz saat, toplu olarak işlenen suçlarda dört gün içinde hâkim önüne çıkarılır. Bu fıkra kapsamında kolluk tarafından gözaltına alınan kişiler hakkında da gözaltına ilişkin hükümler uygulanır.

a) Toplumsal olaylar sırasında işlenen cebir ve şiddet içeren suçlar.

b) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan;

1) Kasten öldürme (madde 81, 82), taksirle öldürme (madde 85).

2) Kasten yaralama (madde 86, 87).

3) Cinsel saldırı (madde 102).

4) Çocukların cinsel istismarı (madde 103).

5) Hırsızlık (madde 141, 142).

6) Yağma (madde 148, 149).

7) Uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticareti (madde 188).

8) Bulaşıcı hastalıklara ilişkin tedbirlere aykırı davranma (madde 195).

9) Fuhuş (madde 227).

10) Kötü muamele (madde 232).

c) 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununda yer alan suçlar.

d) 6/10/1983 tarihli ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen suçlar.

e) 10/6/1949 tarihli ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanununa dayanılarak ilan edilen sokağa çıkma yasağını ihlal etme.”

(2) 100 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“(g) 6/10/1983 tarihli ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun 33 üncü maddesinde sayılan suçlar.

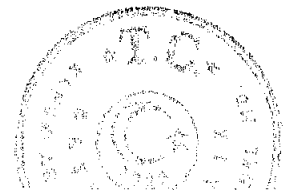
h) 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen suçlar.”

MADDE 7- 10/6/1949 tarihli ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanununun;

(1) 11 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(G) Vali, lüzumu halinde, kolluk amir ve memurlarına suçun aydınlatılması ve suç faillerinin bulunması için gereken acele tedbirlerin alınması hususunda doğrudan emirler verebilir. Kolluk bu emirleri mevzuatta belirlenen usule uygun olarak yerine getirir.

H) Vali, kamu düzenini ve güvenliğini veya kişilerin can ve mal emniyetini sağlamak amacıyla aldığı tedbir ve kararların uygulanması için adli kuruluşlar ile (D) fıkrası hükmü

saklı kalmak kaydıyla askeri kuruluşlar dışında, mahalli idareler dahil bütün kamu kurum ve kuruluşlarının itfaiye, ambulans, çekici, iş makinesi ve tedbirlerin zorunlu kıldığı diğer araç ve gereçlerinden yararlanabilir, personeline görev verebilir. Kamu kurum ve kuruluşları, valinin bu konudaki emir ve talimatlarını yerine getirmek zorundadır. Aksi takdirde vali emir ve talimatlarını kolluk aracılığıyla uygular. Bu fıkradaki yükümlülüklerin yerine getirilmemesi veya geciktirilmesi sebebiyle oluşan kamu zararı ile gerçek ve tüzel kişilerin Devlet tarafından karşılanan zararları ilgili idarece genel hükümlere göre sorumlu kamu görevlilerinden tazmin edilir.

I) (G) ve (H) fıkraları ile valiye verilmiş olan yetkiler, ilçede kaymakam tarafından da kullanılabilir.”

(2) 66 ncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Ancak, şiddet olaylarının yaygınlaşarak kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açabilecek toplumsal olaylara yönelik olarak alınan ve usulüne göre tebliğ veya ilan olunan karar ve tedbirlere aykırı davranışlar, üç aydan bir yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Şiddet olaylarının yaygınlaşarak kamu düzeninin ciddi şekilde bozulması durumu ilde vali, birden çok ili kapsıyorsa İçişleri Bakanı tarafından tespit edilir.”

MADDE 8- 17/7/2004 tarihli ve 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılansması Hakkında Kanununun 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Devlet, ödeme nedeniyle genel hükümlere göre sorumlulara rücu eder. Bu Kanun kapsamındaki rücu istemine ilişkin zamanasını süreleri bir kat artırılarak uygulanır.”

MADDE 9- 26/6/1973 tarihli ve 1774 sayılı Kimlik Bildirme Kanununun;

(1) 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ayrılanların” ibaresi “ayrılanlar ile araç kiralayanların” şeklinde değiştirilmiştir.

(2) Ek 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 3- Araç kiralama şirketlerinin sorumlu işleticileri ve yöneticileri, kiralanan araç bilgileri ile aracı kiralayanların kimlik bilgileri ve kira sözleşmesi kayıtlarını usulüne uygun şekilde günü gününe tutmak, kiralanan tüm araçlarda coğrafi yer tanımlamasını sağlayan sistem veya sistemler kurmak ve genel kolluk kuvvetlerinin her an incelemelerine hazır bulundurmak zorundadırlar.

Bu kayıtlar adli mercilerin talepleri saklı kalmak kaydıyla; suç işlenmesinin önlenmesi, kayıp ve aranan kişilerin bulunması amacıyla genel kolluk kuvvetleri tarafından alınabilir ve kullanılabilir. Sistemde yer alan kayıtlar özel hayatın gizliliği ilkesi çerçevesinde bu amaçlar dışında kullanılamaz.

Birinci fıkrada belirtilen yükümlülükler aykırı hareket edenlere ikibin Türk Lirası, gerçeğe aykırı kayıt tutan veya bilgi verenlere beşbin Türk Lirası idari para cezası mülki idare amirlerince verilir. İşlenen bir suçun gizlenmesi amacıyla bilgilerin yok edilmesi halinde işletme ruhsatı iptal edilir. Bu fıkraya göre idari yaptırımların uygulanması ceza soruşturması ve kovuşturması yapılmasına engel değildir.

Bu maddenin uygulanması ile görevi gereği bu verileri kullanan kamu personelinin denetimine ilişkin esas ve usuller İçişleri Bakanlığı tarafından belirlenir.”

(3) Geçici 3 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde araç kiralama şirketleri tüm kayıtlarını bilgisayarda tutmak ve bilgisayar terminallerini genel kolluk kuvvetlerinin ek 1 inci maddeye göre kurulan bilgisayar terminallerine bağlamak zorundadırlar. Bu şartı yerine getirmeyen işletmelere mülki idare amirlerince onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu fiilin tekrarı halinde işletme ruhsatları iptal edilir.”

İKİNCİ BÖLÜM

MADDE 10- 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun;

(1) 13 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Birinci Sınıf Emniyet Müdürü” Rütbesi bölümünün 1 inci ve 2 nci meslek derecesi kısımlarının karşısında yer alan görev unvanları ile “İkinci Sınıf Emniyet Müdürü” Rütbesi bölümünün 3 üncü meslek derecesi kısmının karşısında yer alan görev unvanları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Genel Müdür Yardımcısı, Teftiş Kurulu Başkanı, Özel Güvenlik Denetleme Başkanı, Polis Akademisi Başkanı, Merkez Emniyet Müdürü, Emniyet Müşaviri”

“Daire Başkanı, Birinci Hukuk Müşaviri, İl Emniyet Müdürü, Polis Başmüfettişi, Öğretim Görevlisi, Merkez Emniyet Müdürü, Polis Moral Eğitim Merkezi Müdürü, Polis Akademisi Başkan Yardımcısı, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürü, Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı, Teftiş Kurulu Grup Amiri, Emniyet Müşaviri, Polis Meslek Yüksek Okulu Müdürü, Polis Meslek Eğitim Merkezi Müdürü, Polis Eğitim Merkezi Müdürü, Uçuş Kıymetlendirme Kurulu Üyesi, Pilot”

“Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürü, Daire Başkan Yardımcısı, İl Emniyet Müdür Yardımcısı, Polis Müfettişi, Hukuk Müşaviri, İlçe Emniyet Müdürü, Polis Akademisi Bölüm Başkanı, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdür Yardımcısı, Polis Meslek Yüksek Okulu Müdür Yardımcısı, Polis Meslek Eğitim Merkezi Müdür Yardımcısı, Polis Eğitim Merkezi Müdür Yardımcısı, Enstitü Sekreteri, Öğretim Görevlisi, Uçuş Kıymetlendirme Kurulu Üyesi, Havacılık Müdürü, Pilot”

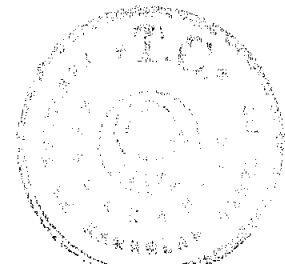
“İkinci Sınıf Emniyet Müdürü rütbesinde olan polis amirleri; emniyet ve asayiş durumu, ekonomik, sosyal ve kültürel özellikler, nüfus büyüklüğü, şehirleşme düzeyi gibi kriterler dikkate alınarak belirlenecek ilçelere, ilçe emniyet müdürü olarak atanabilirler.

2 nci, 3 üncü, 4 üncü, 5 inci ve 6 ncı meslek derecelerinde bulunan personel ihtiyaç halinde görev unvanlarına bakılmaksızın araştırma, inceleme ve denetleme gibi görevler verilmek üzere atandıkları birim amirinin emrine alınabilirler.

İdare, her rütbe ve meslek derecesi karşısında gösterilen görev unvanları arasında personelin görev yerini değiştirmeye yetkilidir.”

(2) 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 55- Polis amirleri, rütbe sırası ile Komiser Yardımcısı, Komiser, Başkomiser, Emniyet Amiri, Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürü, Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürü, İkinci Sınıf Emniyet Müdürü, Birinci Sınıf Emniyet Müdürü ve Sınıf Üstü Emniyet Müdürüdür.

Polis amirlerinin, rütbelerde ve meslek derecelerinde zorunlu en az bekleme süreleri rütbe sırası ile aşağıda gösterilmiştir.

RÜTBELER	MESLEK DERECELERİ	EN AZ BEKLEME SÜRELERİ
Komiser Yardımcısı	9	4
Komiser	8	4
Başkomiser	7	3
Emniyet Amiri	6	3
Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürü	5	2
Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürü	4	2
İkinci Sınıf Emniyet Müdürü	3	1
Birinci Sınıf Emniyet Müdürü	2	2
Birinci Sınıf Emniyet Müdürü	1	Yaş Haddi
Sınıf Üstü Emniyet Müdürü	Derece üstü	Yaş Haddi

Her amir rütbesinde bulunması gereken toplam kadro sayısı, emniyet hizmetleri sınıfına ait toplam kadro sayısına göre, aşağıda hizalarında yer alan oranlara karşılık gelen sayıyı geçemez. Hesaplamalarda küsurat dikkate alınmaz.

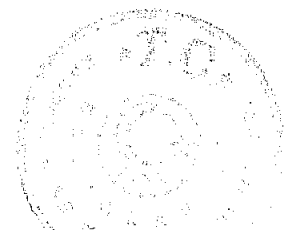
RÜTBELER	ORANLAR (Onbinde)
Birinci Sınıf Emniyet Müdürü	25
İkinci Sınıf Emniyet Müdürü	34
Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürü	78
Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürü	88
Emniyet Amiri	93
Başkomiser	291
Komiser	388
Komiser Yardımcısı	484

Rütbelere terfi ettirilecek personelin kurullarda görüşülmesi kıdem sırasına göre, rütbelere terfiler ise bu maddede öngörülen sınav ve eğitim şartı saklı kalmak üzere liyakate göre yapılır.

Kıdem sırasının tespitinde, bulunulan rütbeye terfi tarihi esas alınır. Aynı tarihte terfi edenlerden performans değerlendirme puanı yüksek olanlar, performans değerlendirme puanlarının eşitliği halinde bulunduğu rütbede aldığı başarı ve üstün başarı belgesi fazla olanlar, başarı ve üstün başarı belgesinin sayıca eşitliği halinde ise sicil numarası daha küçük olanlar diğerlerine göre kıdemli sayılırlar.

Kıdem sırası, Emniyet Genel Müdürlüğüne her yıl Mart ayında Teşkilâta duyurulur.

Komiser Yardımcısı, Komiser ve Başkomiserlerin liyakat koşullarını belirlemek ve terfilerini önermek üzere Genel Müdürlük Merkez Değerlendirme Kurulu oluşturulur. Bu Kurul, Emniyet Genel Müdürlüğü personel işlerinden sorumlu Genel Müdür Yardımcısının

başkanlığında, Personel Dairesi Başkanı, 1 inci Hukuk Müşaviri ve Genel Müdürün uygun göreceği iki Daire Başkanı ile Teftiş Kurulu Başkan Yardımcılarının birinden teşekkül eder.

Emniyet Amirleri ile Dördüncü ve Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürlerinin liyakat koşullarını belirlemek ve terfilerini önermek üzere Genel Müdürlük Yüksek Değerlendirme Kurulu oluşturulur. Bu Kurul, Emniyet Genel Müdürünün başkanlığında, Genel Müdür Yardımcıları, Teftiş Kurulu Başkanı, Polis Akademisi Başkanı, Özel Güvenlik Denetleme Başkanı, 1 inci Hukuk Müşaviri, Personel Dairesi Başkanı ile Polis Başmüfettişleri arasından seçilecek bir Polis Başmüfettişi ve İl Emniyet Müdürleri arasından seçilecek iki İl Emniyet Müdüründen teşekkül eder. Bu Kurulda görev yapacak Polis Başmüfettişi ile İl Emniyet Müdürlerinin seçimine ilişkin esaslar yönetmelikle düzenlenir.

Kurullar her yıl Mayıs ayında toplanır ve kararlar oy çokluğu ile alınır. Ancak Bakanın onayı ile kurullar, yıl içerisinde birden fazla toplanabilir ve terfi değerlendirmesine karar verebilirler.

Terfiler, her yıl Haziran ayında topluca yapılır. Ancak kurulların yıl içerisinde birden fazla toplanması halinde, terfiler toplantısının yapıldığı ay sonunda yapılır.

Personelin kurullarda rütbe terfisinin görüşülebilmesi için;

- a) Bulunulan rütbelerdeki en az bekleme sürelerinin tamamlanması,
- b) Bekleme süresi içindeki yıl sayısı kadar iyi veya çok iyi performans değerlendirme puanının alınması,
- c) Yönetmeliğe uygun olarak yapılacak yazılı ve sözlü sınavda başarılı olunması,
- d) Polis Akademisi Başkanlığınca düzenlenecek yöneticilikle ilgili hizmet içi eğitimde başarılı olunması,

şarttır.

İkinci Sınıf Emniyet Müdürü rütbesinde en az bekleme süresini tamamlayanlar, terfiyen Birinci Sınıf Emniyet Müdürü rütbesinde ikinci meslek derecesi karşılığı görev unvanlarına atanabilirler.

İhtiyaç halinde meslekte fiilen iki yılını dolduran ve kırkbeş yaşından gün almamış lisans mezunu polis memurları arasında yapılacak yazılı ve sözlü sınavda başarılı olanlardan, Polis Akademisi Başkanlığınca düzenlenecek ilk derece amirlik eğitimini başarıyla bitirenler Komiser Yardımcılığı rütbesine atanır. Adaylarda aranacak diğer nitelikler, sınavlara ve ilk derece amirlik eğitimine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

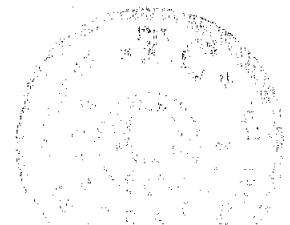
Polis amirlerinin bir üst rütbeye terfisinde, bu rütbedeki fiili çalışma süresi esas alınır.

Mevzuat hükümlerine göre kazanılmış hak aylığında değerlendirilmesi yapılan her türlü uzmanlık, yüksek lisans, doktora ve avukatlık stajı rütbe kıdeminde değerlendirilmez. Ancak, bu Kanununun 13 üncü maddesinde sayılan rütbelere içerisinde yapılan yurt dışı misyon koruma, yurt dışı kurs ve diğer görevler sebebiyle geçirilen süreler ile tedavi ve istirahat süreleri, hangi rütbede ifa edilmiş veya geçirilmiş ise o rütbedeki fiili çalışma süresi içerisinde değerlendirilir. Ancak bu şekilde geçirilen sürelerin toplamda üç yılı aşan kısmı rütbe terfilerinde değerlendirilmez. Emniyet Teşkilatına girmeden önce yapılan askerlik hizmeti, atılan ilk rütbede ve adaylığın onanmasından sonra fiili çalışma süresinden sayılır.

Taksirli suçlar hariç, paraya çevrilse veya ertelense dahi alınan hapis cezaları, aylıksız izinde geçen süreler, uzun ve kısa süreli durdurma cezaları ile meslekten ve memuriyetten men cezaları, ceza süreleri kadar rütbe terfiini geri bıraktırır. Her yetersiz performans değerlendirme puanı rütbe terfiini bir yıl geciktirir.

Bir üst rütbeye terfi etmek için belirlenen diğer şartları taşımakla birlikte, belirlenen rütbedeki kadrosuzluk nedeniyle terfi edemeyen personele bir üst rütbeye terfi eden emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlar ödenir.

Rütbe terfileri ve sınavlar ile meslek içi yöneticilik eğitim kursları, eğitim tarih ve süreleri ile değerlendirme kurullarının çalışmalarına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

Buldukları rütbelere terfi ettikleri tarihten itibaren beş yıl içinde bir üst rütbeye terfi edemeyen emniyet amirleri ile Dördüncü, Üçüncü ve İkinci Sınıf Emniyet Müdürleri, emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartları haiz olmak kaydıyla, Yüksek Değerlendirme Kurulunun teklifi ve Bakan onayı ile emekliye sevk edilirler.

Birinci Sınıf Emniyet Müdürlerinin buldukları rütbedeki en fazla bekleme süresi altı yıldır. Bu süre sonunda bir üst rütbeye veya meslek derecesindeki göreve atanamayanlar, emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartları haiz olmaları kaydıyla, kadrosuzluk nedeniyle Yüksek Değerlendirme Kurulunun teklifi ve Bakan onayı ile emekliye sevk edilirler. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, Teftiş Kurulu Başkanı, Polis Akademisi Başkanı, Özel Güvenlik Denetleme Başkanı, 1 inci Hukuk Müşaviri, Daire Başkanı, İl Emniyet Müdürü, Emniyet Müşaviri, Polis Eğitim Merkezi Müdürü, Polis Moral Eğitim Merkezi Müdürü, Akademi Başkan Yardımcısı, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürü, Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı, Teftiş Kurulu Grup Amiri, Polis Başmüfettişi, Polis Meslek Yüksek Okulu Müdürü, Polis Meslek Eğitim Merkezi Müdürü ve Polis Eğitim Merkezi Müdürü olarak fiilen görev yapanlardan, hizmet gerekleri nedeniyle kadrosuzluktan emekliye sevk edilmesi uygun görülmeyenler hizmete devam ettirilirlir. Bu şekilde göreve devamı uygun görülenlerin durumu, iki yılda bir Yüksek Değerlendirme Kurulu tarafından ayrıca karara bağlanır.

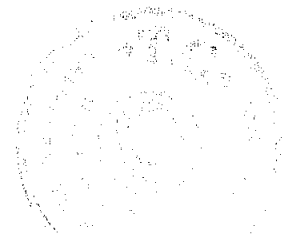
Ondokuzuncu ve yirminci fıkra hükümlerine göre emekliliğe sevk edilenlere, emekliye sevk edildikleri tarihi takip eden aybaşından itibaren, en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil); emniyet amirlerine %110'u, Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürlerine %120'si, Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürlerine %130'u, İkinci Sınıf Emniyet Müdürlerine %140'ı, Birinci Sınıf Emniyet Müdürlerine %150'si oranında kadrosuzluk tazminatı rütbelerinin ve makamının yaş haddinden az olmamak üzere altmış yaşına kadar olan sürede Sosyal Güvenlik Kurumunca ödenir. Ancak bu suretle verilecek emekli aylığı ve kadrosuzluk tazminatının toplamı, Emniyet Teşkilatında görevli aynı rütbedeki bütün emsalinden en az zam, tazminat ve aylık alanın eline geçenden fazla olamaz.”

(3) Ek 1 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Emniyet Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatındaki tıbbi, teknik ve mali hizmetler veren daire başkanlıkları ve şube müdürlüklerine ilişkin kadrolara, emniyet hizmetleri sınıfı dışından da atama yapılabilir. Bu şekilde atama yapılan kadroların hizmet sınıfı, atanmaların bu kadrolarda buldukları süre boyunca genel idare hizmetleri sınıfı olarak kabul edilir.”

(4) Ek 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Yetkili disiplin kurulu tarafından meslekten veya Devlet memurluğundan çıkarma cezasıyla tecziye edilmesi gerektiği halde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 127 nci maddesine göre ceza verme yetkisi zamanaşımına uğradığı için bu cezalarla tecziye edilmeleri mümkün olmayan Emniyet Teşkilatı mensupları; Yüksek Değerlendirme Kurulunun kararı ve Bakanın onayıyla emekliye sevk edilirler. Bu suretle emekliye sevk edilenlerden emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanmasına hak kazanamamış olanlara, istekleri halinde, herhangi bir kayıt ve şarta bağlı olmaksızın 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 31 inci madde hükmü uyarınca yaşlılık toptan ödemesi yapılır.”

(5) Ek 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 9- Emniyet Teşkilatında bulunanlara doğrudan doğruya disiplin cezası vermeye yetkili olanlar aşağıda gsterilmiştir.

A) İçişleri Bakanı; merkez ve taşrada her rütbe ve derecedeki emniyet teşkilatı personeline uyarma, kınama ve aylıktan kesme cezası,

B) Emniyet Genel Müdürü ve valiler; Emniyet Genel Müdürü merkezdeki, valiler il ve bağlı ilçelerdeki her rütbe ve derecedeki emniyet teşkilatı personeline uyarma, kınama ve 10 günlüğe kadar aylıktan kesme cezası,

C) Daire Başkanı, Eğitim ve Öğretim Kurumu Müdürleri, İl Emniyet Müdürleri ve kaymakamlar; emirleri altında bulunan her rütbe ve derecedeki emniyet teşkilatı personeline uyarma, kınama ve 3 günlüğe kadar aylıktan kesme cezası,

D) Kriminal Laboratuvar Müdürü, şube Müdürü, İlçe Emniyet Müdürü, İlçe Emniyet Amiri ve Polis Merkezi Amiri; emirleri altında bulunan her rütbe ve derecedeki Emniyet teşkilatı personeline uyarma, kınama ve 1 günlük aylıktan kesme cezası, vermeye yetkilidirler.

Disiplin amirleri, emniyet hizmetleri sınıfı dışındaki Devlet memurlarına da aynı disiplin cezalarını verebilirler.

Disiplin amirleri, disiplin amiri oldukları her rütbe ve derecedeki tüm personel hakkında disiplin soruşturması açaabilirler.”

(6) Ek 24 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve beşinci fıkrasına “öğretim masraflarını” ibaresinden sonra gelmek üzere “kanuni faizi ile birlikte, bu sürenin eksik kalan kısmı ile orantılı miktarı” ibaresi eklenmiştir.

“Lisans mezunlarından Kamu Personeli Seçme Sınavında Bakanlıkça belirlenecek taban puanı almış olanlar arasından sınavın yapıldığı yılın 31 Aralık tarihi itibarıyla yirmialti yaşından gün almayan erkek ve kadın adaylar arasından yönetmelikle belirlenecek şartları taşıyanlar ve sınavda başarılı olanlar polis meslek eğitim merkezlerine alınırlar.”

(7) Geçici 23 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “değerlendirilmez” ibaresi “değerlendirilir” şeklinde değiştirilmiştir.

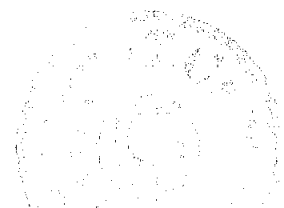
MADDE 11- 3201 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 24- Polis kolejinde öğrenime devam eden öğrenciler, Millî Eğitim Bakanlığınca polis koleji giriş sınavının yapıldığı tarihte aldıkları Ortaöğretim Yerleştirme Puanları dikkate alınarak durumlarına uygun okullara naklen kaydedilirler.

Genel Müdürlük tarafından polis kolejinde görev yapan eğitim öğretim hizmetleri sınıfında yer alan personel, kadro derecelerine uygun öğretmen unvanlı kadrolara atanmak üzere bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içinde Millî Eğitim Bakanlığına bildirilir. Bunların atamaları, bildiriimi izleyen bir ay içinde yapılır ve atama işlemi yapılıncaya kadar mali ve sosyal hakları, anılan birim tarafından ödenmeye devam olunur.

Mevcut amir rütbeleri için ihdas edilmiş bulunan kadro sayılarının, 55 inci maddenin üçüncü fıkrasında her amir rütbesi için öngörülen azami kadro sayısından fazla olması halinde, bu fazlalık giderilinceye kadar, boşalan kadrolar herhangi bir işlem yapılmaksızın iptal edilmiş sayılır.

GEÇİCİ MADDE 25- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ek 24 üncü madde gereğince tazminat yükümlülüğu doğanlar ve devam edenler bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içerisinde memuriyetten ayrıldıkları birimlere müracaat etmeleri halinde ek 24 üncü maddenin beşinci fıkrası hükmünden yararlandırılırlar. Ödemesi devam edenlerden ek 24 üncü maddenin beşinci fıkrası çerçevesinde yapılacak hesaplamaya göre

fazla ödeme yapmış olanlar ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ödemesini tamamlamış olanlara geri ödeme yapılmaz.

GEÇİCİ MADDE 26- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce atanan polis amirlerinin rütbelerde ve meslek derecelerinde zorunlu en az bekleme süreleri ile (B) grubundan (A) grubuna geçiş işlemleri aşağıdaki hükümler çerçevesinde yürütülür.

Polis amirlerinden Polis Akademisi mezunları, Polis Akademisi mezunu sayılanlar ile Emniyet Genel Müdürlüğüne eleman yetiştirmek üzere Polis Akademisi bünyesinde en az dört yıllık fakülte ve yüksek okullarından mezun olanlar (A), komiser yardımcılığı kursunu başarıyla bitirmiş olanlar (B) grubunu oluşturur.

Polis amirlerinin, rütbelerde ve meslek derecelerinde zorunlu en az bekleme süreleri rütbe sırası ile aşağıda gösterilmiştir.

RÜTBELER	MESLEK DERECELERİ	EN AZ BEKLEME SÜRELERİ	
		(A)	(B)
Komiser Yardımcısı	9	4	6
Komiser	8	4	6
Başkomiser	7	3	Yaş Haddi
Emniyet Amiri	6	3	
Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürü	5	2	
Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürü	4	2	
İkinci Sınıf Emniyet Müdürü	3	1	
Birinci Sınıf Emniyet Müdürü	2	2	
Birinci Sınıf Emniyet Müdürü	1	Yaş Haddi	
Sınıf Üstü Emniyet Müdürü	Derece üstü	Yaş Haddi	

(B) grubu polis amirlerinden en az dört yıllık yükseköğretim kurumunu bitirenlerin (A) grubuna geçmeleri aşağıdaki şartlara bağlıdır:

a) Başkomiserlik rütbesinde (A) grubu polis amirleri için öngörülen en az bekleme süresi kadar çalışmış olmak.

b) Başkomiser rütbesinden Emniyet Amiri rütbesine terfide bu grup için ayrı yapılacak yazılı ve sözlü sınav ile meslek içi yöneticilik eğitiminde başarılı olmak.

c) Merkez Değerlendirme Kurulu kararıyla Emniyet Amiri rütbesine terfi etmiş olmak.

(B) grubundan (A) grubuna geçecek olan amirlerin sayısı, o yıl itibarıyla (A) grubundan Emniyet Amirliği rütbesine terfi edenlerin sayısının %10'unu geçemez.

GEÇİCİ MADDE 27- Birinci Sınıf Emniyet Müdürü rütbesinde bulunanlardan bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, Teftiş Kurulu Başkanı, Polis Akademisi Başkanı, Özel Güvenlik Denetleme Başkanı, Birinci Hukuk Müşaviri, Daire Başkanı, İl Emniyet Müdürü, Emniyet Müşaviri, Polis Eğitim Merkezi Müdürü, Polis Moral Eğitim Merkezi Müdürü, Akademi Başkan Yardımcısı, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürü, Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı, Teftiş Kurulu Grup Amiri, Polis Meslek Yüksek Okulu Müdürü, Polis Meslek Eğitim Merkezi Müdürü ve Polis Eğitim Merkezi Müdürü kadrolarında bulunanlar dışında kalanlar ile İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Sınıf Emniyet

Müdürü rütbesinde bulunanlardan emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartları haiz olanlar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde Yüksek Değerlendirme Kurulunun teklifi ve İçişleri Bakanının onayı ile resen emekliye sevk edilebilir. Bu şekilde emekliye sevk edilenler hakkında da 55 inci maddenin yirmibirinci fıkrası hükümleri uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 28- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki son beş yıl içinde yetkili disiplin kurullarınca meslekten veya Devlet memurluğundan çıkarma cezasıyla tecziye edilmesi gerektiği halde 657 sayılı Kanununun 127 nci maddesine göre ceza verme yetkisi zamanışımına uğradığı için cezalandırılmayan emniyet teşkilatı personeli hakkında da ek 5 inci maddenin beşinci fıkrası hükümleri uygulanır.”

MADDE 12- 25/4/2001 tarihli ve 4652 sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanununun;

(1) 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Temel bilimler ve sosyal bilim alanlarından birinde lisans düzeyinde bilgi ve beceriye sahip, mezuniyetten” ibaresi “Mezuniyetten” şeklinde ve (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“c) Ön lisans düzeyinde eğitim-öğretim yapan polis meslek yüksekokulları ile polis meslek eğitim merkezlerinde polis memuru yetiştirilmesini sağlamak,

d) Emniyet Teşkilatı personelinin ihtiyaçlarına uygun eğitim programları hazırlamak, koordine etmek ve eğitim ihtiyaçlarının en üst düzeyde karşılanmasını desteklemektir.”

(2) 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, gerek görüldüğü takdirde, Başkan, dört yıllık süre sona ermeden önce de atanmasındaki usulle görevinden alınabilir.”

(3) 10 uncu maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Birinci fıkra hükümlerine göre kurulan polis meslek yüksekokulları Bakan onayı ile polis meslek eğitim merkezine dönüştürülebilir. Dönüştürülen polis meslek yüksekokullarında görev yapmakta olan personel, ayrıca bir işleme gerek olmaksızın polis meslek eğitim merkezi kadro ve görev unvanlarına uygun kadrolara atanmış sayılırlar. Polis meslek eğitim merkezleri Başkanlığa bağlı olarak faaliyetlerini yürütür.”

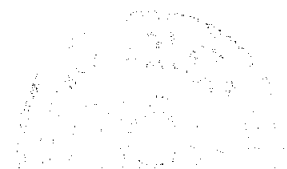
(4) 15 inci maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan “Fakülte ve polis” ibaresi “Polis” şeklinde, ikinci ve onuncu fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve birinci, beşinci, onikinci ve onüçüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

“İlgili devletlerle yapılacak ikili anlaşmalara bağlı olarak yabancı uyruklu öğrenci veya kursiyerler Bakan onayı ile ücretli yahut ücretsiz olarak Akademiye kabul edilebilirler. Bu suretle kabul edilenlerden ücreti mukabili eğitim veya kurs verileceklerle ilgili mali işler bu Kanununun 29 uncu maddesine göre kurulan döner sermaye işletmesi vasıtasıyla yürütülür.”

“Polis Amirleri Eğitimi Merkezi, enstitü ve polis meslek yüksekokullarında, ilk derece amirlik eğitimi alanlar ile lisansüstü veya ön lisans eğitimi yapanlar (yabancı uyruklular hariç) altı yıl süreyle mecburi hizmetle yükümlüdürler.”

(5) 22 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “diğer polis yüksek öğretim kurumlarında veya” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Gerekli görüldüğü hallerde, öğretim elemanları Başkanın teklifi, Genel Müdürün görüşü ve Bakanın onayıyla Akademiye oluşturan kuruluş ve birimlerde,”

(6) 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine “polis meslek yüksek okulu müdürleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürü ve polis meslek eğitim merkezi müdürleri,” ibaresi eklenmiştir.

(7) 29 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Döner sermaye gelirlerinden tahsil edilen kısmın, asgari %15’i Polis Akademisi Başkanlığının ihtiyacı olan mal ve hizmet alımları, her türlü bakım, onarım, kiralama, devam etmekte olan projelerin tamamlanmasına yönelik inşaat işleri ve diğer ihtiyaçlar için kullanılır. Bu oranı %75’ine kadar artırmaya Akademi Yönetim Kurulu yetkilidir.”

“Döner sermaye gelirlerinden tahsil edilen kısmın en az %5’i, Akademi bünyesinde yürütülen bilimsel araştırma projelerinin finansmanı için kullanılır. Bilimsel araştırma projelerine ilişkin ödenekler, Akademi Yönetim Kurulunca gerekli görüldüğü takdirde, her bir proje için avans verilmek suretiyle de kullanılabilir. Bilimsel araştırma projelerinin seçilmesi, uygulanması ve izlenmesi ile ödeneklerin kullanılması, genel hükümlerin ön ödemelere ilişkin sınırlamalarına bağlı kalınmaksızın avans verilmesi ve bu avansın mahsubuna dair usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Döner sermaye işletmesi hesabına kamu kurum ve kuruluşları dışında yapılan iş veya hizmetler karşılığında tahsil edilen gelirlerden kanuni kesintiler ile varsa yapılan iş veya hizmetle bağlantılı giderler düşüldükten sonra geri kalan tutar, hizmet karşılığı olarak gelir tahsilatının yapıldığı tarihi izleyen bir ay içinde veya hizmet bedelinin peşin tahsil edilmesi halinde hizmetin gerçekleşme oranına bağlı olarak aylara bölünerek hizmeti veren öğretim elemanlarına ödenir. Buna ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 13- 4652 sayılı Kanuna;

(1) Aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

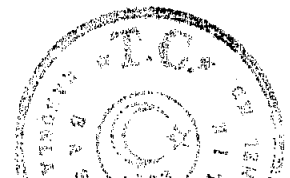
“EK MADDE 1- Bu Kanunda yer alan “Fakülte” ibarelerinden “Polis Amirleri Eğitimi Merkezi”, “Dekan” ibarelerinden “Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürü”, “Dekanlık” ibarelerinden “Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürlüğü”, “lisans” ibarelerinden “ilk kademe amirlik eğitimi” anlaşılır.”

(2) Aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte Polis Akademisi Başkanlığında Başkan, Dekan, Enstitü Müdürü ve Enstitü Sekreteri, Polis Meslek Yüksek Okulu Müdürü, Polis Meslek Eğitim Merkezi Müdürü ve bunların yardımcıları ile her kadrodaki öğretim elemanları ve idari personelin anılan Başkanlıktaki görevleri sona erer ve kadrolarıyla ilişkileri kesilir. Akademiye geçici olarak görev yapanların da aynı tarihte görevlendirmeleri sona erer.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yirmi gün içinde Başkanın ataması yapılır. Başkanın ataması yapıldıktan sonraki yirmi gün içinde Başkan Yardımcısı, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürü ve Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdür Yardımcısı, Enstitü Müdürü ve Enstitü Sekreteri, Polis Meslek Yüksekokulu Müdürü ve Polis Meslek Eğitim Merkezi Müdürü kadro veya unvanlarına atama yapılır.

Polis Akademisi Başkanlığında görevi sona eren öğretim üyesi, öğretim görevlisi, okutman, araştırma görevlisi, uzman ve idari personelden Başkanın teklif ettiği ve Bakanın uygun gördüğü personel, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç iki ay içerisinde Polis Akademisi Başkanlığında durumlarına uygun kadrolara atanırlar. İdari

personelden Başkanlığa yeniden ataması yapılmayanlar, Genel Müdürlüğün diğer birimlerinde durumlarına uygun kadrolara aynı süre içinde atanır. Ataması yapılmayan personelden akademik kadroda bulunanlar ise başka yükseköğretim kurumlarına atamaları yapılmak üzere aynı süre içinde Yükseköğretim Kurulu Başkanlığına bildirilir. Bu şekilde bildiri yapılanlar için, durumlarına uygun akademik unvanlı kadrolara atanmak üzere Yükseköğretim Kurulu Başkanlığınca tespit edilecek yükseköğretim kurumlarına bildirim tarihinden itibaren bir ay içinde anılan Başkanlık tarafından atama teklifi yapılır ve bu teklifi izleyen bir ay içinde de atama işlemleri tamamlanır. Bu fıkra kapsamında yükseköğretim kurumlarına ataması yapılan akademik personelin kadroları, başka bir işleme gerek kalmaksızın atama işleminin tamamlandığı tarih itibarıyla ihdas edilerek 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerin ilgili yükseköğretim kurumlarına ait bölümlerine eklenmiş sayılır. Bu fıkra kapsamında bulunanların atama işlemleri tamamlanıncaya kadarki mali ve sosyal hakları, halen bu ödemelerin yapıldığı birimler tarafından ödenmeye devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 7- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte başka bir işlem yapılmasına gerek kalmaksızın Güvenlik Bilimleri Fakültesi, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürlüğüne dönüştürülür ve geçici 6 ncı madde hükümleri çerçevesinde yapılacak atamalarla kadroları tamamlanır.

Fakülte öğrencileri, Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenecek üniversitelerin iktisadi ve idari bilimler fakültelerine tercihlerine göre yerleştirilirler. Yerleştirme yapılacak fakültelerin kontenjanları ile yerleştirmeye ilişkin usul ve esaslar Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir.

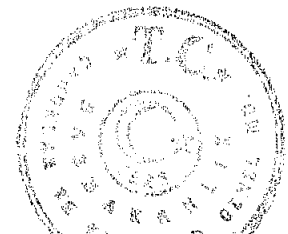
GEÇİCİ MADDE 8- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte polis meslek yüksek okullarında, polis meslek eğitim merkezlerinde ve Emniyet Genel Müdürlüğü adına yükseköğretim kurumlarında okutulan öğrencilerden eğitimini başarı ile bitiren ve Polis Akademisi Başkanlığı tarafından yapılacak sınavda başarılı olanlar Emniyet Teşkilatı kadrolarına atanırlar.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde Emniyet Genel Müdürlüğü Eğitim Dairesi Başkanlığı tarafından yürütülen hizmetler Polis Akademisi Başkanlığına devredilir.

GEÇİCİ MADDE 9- 1/1/2020 tarihine kadar Emniyet Teşkilatının ilk kademe amir ihtiyacını karşılamak üzere, lisans mezunları arasından Kamu Personeli Seçme Sınavında Bakanlıkça belirlenecek taban puanı almış olan ve yönetmelikle belirlenecek diğer şartları taşıyanlar Polis Amirleri Eğitimi Merkezinde bir eğitim-öğretim dönemi özel eğitime tabi tutulabilirler. Bu öğrenciler Akademi bünyesinde ücretsiz iâşe edilir, yatırılır, sağlık giderleri ve yönetmelikle tespit edilecek ihtiyaçları Devlet tarafından karşılanır ve bunlara harp okullarında bulunan askeri öğrencilere ödenen miktarda harçlık ödenir.”

MADDE 14- Bu Kanunun yayımı tarihinde;

- a) 3201 sayılı Kanunun 19 uncu, 27 nci, 68 inci, 69 uncu, 70 inci, 71 inci, 72 nci, 73 üncü, 74 üncü, 75 inci, 76 ncı, 77 nci, 80 inci, 83 üncü ve 84 üncü maddeleri,
 - b) 4652 sayılı Kanunun 19 uncu, 20 nci ve 21 inci maddeleri,
- yürürlükten kaldırılmıştır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MADDE 15- 10/3/1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.
“Ancak, belediye sınırları içinde olmakla birlikte hizmet gerekleri bakımından uygun görülen yerler jandarmanın görev ve sorumluluk alanı olarak tespit edilebilir.”

MADDE 16- 2803 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 14- General, subay, astsubay ve uzman jandarmanın atanmaları;

a) Jandarma Genel Komutanının atanması Genelkurmay Başkanının teklifi, İçişleri Bakanının inhası, Başbakanın imzalayacağı ve Cumhurbaşkanı onaylayacağı müşterek kararname ile,

b) Generallerin atanmaları; Jandarma Genel Komutanının lüzum göstermesi, Genelkurmay Başkanının teklifi, İçişleri Bakanının inhası, Başbakanın imzalayacağı ve Cumhurbaşkanı onaylayacağı müşterek kararname ile,

c) General rütbesinde olmayan daire başkanları ile il ve ilçe jandarma komutanlarının atanmaları, yer değiştirmeleri ve geçici görevlendirmeleri İçişleri Bakanınca yapılır. Gerekğinde Jandarma Genel Komutanı da bu konuda teklifte bulunabilir. Diğer subaylar ile astsubaylar ve uzman jandarmaların atanmaları, yer değiştirmeleri ve geçici görevlendirmeleri Jandarma Genel Komutanınca,

yapılır.

Birinci fıkradaki (a) ve (b) bentlerinin uygulanmasında Genelkurmay Başkanının teklifi üzerine, İçişleri Bakanı inha işlemini yapmadığı takdirde, Genelkurmay Başkanı talebini yazı ile Başbakana gönderir. Başbakan kararını yazı ile İçişleri Bakanına bildirir.

Subaylar ile ihtisaslaşma gereği olarak özel eğitim görmüş personel nokta atamasına tabi tutulur. Ancak nokta ataması yapılmayıp, il jandarma komutanlıkları emrine atanan astsubay ve uzman jandarmalardan emniyet ve asayiş görevi alacak olanların istihdam yerleri ve il içi yer değiştirmeleri il jandarma komutanının teklifi üzerine valinin onayı ile belirlenir.”

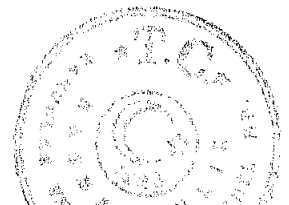
MADDE 17- 2803 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Görevden uzaklaştırma:

MADDE 16- Askeri nitelikte olmayan görevleri sebebiyle işledikleri iddia edilen bir suçtan dolayı görevi başında kalmasında sakınca görülen jandarma personeli İçişleri Bakanı tarafından görevinden uzaklaştırılabilir. Gerekğinde Jandarma Genel Komutanı da bu konuda teklifte bulunabilir. İl jandarma komutanı hariç olmak üzere, il jandarma komutanlıklarında görevli personel, vali tarafından görevden uzaklaştırılabilir. Gerekğinde il jandarma komutanı da bu konuda teklifte bulunabilir. Görevden uzaklaştırılan personel hakkında en geç on gün içinde ön inceleme veya soruşturmaya başlanır.

25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu, 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu ve 6413 sayılı Kanundaki geçici olarak işten el çektirme, açığa çıkarma, açığa alınma ve geçici süre ile görevden uzaklaştırmaya ilişkin hükümler ile Jandarma Genel Komutanının görevden uzaklaştırılmasına dair özel hükümler saklıdır.

Sivil memurların görevden uzaklaştırılmaları 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu hükümlerine tabidir.”

MADDE 18- 2803 sayılı Kanunun 17 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Görevden uzaklaştırmanın hukuki ve mali sonuçları:

MADDE 17- Görevden uzaklaştırılanlar yapmakta oldukları görevden alıkonulurlar. Bu kişilerin görev yerleri değiştirilebilir veya başka görev verilmeyebilir.

Görevden uzaklaştırılanlara bu süre içinde 657 sayılı Kanunun 141 inci maddesinin birinci fıkrası hükmüne göre aylık ödenir. Ancak, bu gibilerden haklarında soruşturma izni verilmemesine, soruşturmaya veya kovuşturmaya yer olmadığına, beraatına, her ne sebeple olursa olsun kamu davasının düşmesine veya ortadan kaldırılmasına karar verilenlerin ödenmeyen veya noksan ödenen her türlü özlük hakları ödenir. Türk Silahlı Kuvvetlerinin yurtdışı kadrolarında görevliken görevden uzaklaştırılanlara da yurtdinde bir kadroya atanıncaya kadar, bu fıkra uyarınca yurtdışı aylığı ödenir.

Ön inceleme veya soruşturmaya konu olan fiillerinin hizmetlerine devama engel olmadığı anlaşılanların görevden uzaklaştırma tedbirleri, haklarında karar verilmesi beklenmeksizin kaldırılabilir.

Bu Kanun kapsamındaki görevden uzaklaştırma tedbiri iki ayı geçemez. Bu süre zorunlu hallerde iki ayı geçmemek üzere bir defa uzatılabilir. Görevden ayrı kalınan bu süreler hizmetten sayılır.”

MADDE 19- 2803 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin (b) fıkrasının (4) numaralı bendine “5442 sayılı İl İdaresi Kanunun” ibaresinden önce gelmek üzere “Disiplin hükümleri saklı kalmak kaydıyla” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 20- 2803 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 1- Jandarmanın askeri görevleri haricindeki diğer görevleriyle ilgili eylem ve işlemleri İçişleri Bakanlığı, valiler ve kendi amirleri tarafından denetlenir ve teftiş edilir.”

MADDE 21- 2803 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 2- İl jandarma komutanı ile merkez ilçe jandarma komutanı hakkında il valisince, ilçe jandarma komutanı hakkında kaymakamın değerlendirmesi alınarak il valisi tarafından her yılsonunda askeri görevleri haricindeki diğer görevleri ile ilgili olarak değerlendirme raporu düzenlenir.

Değerlendirme raporları personelin terfi, ödüllendirme, atama ve yer değiştirmesinde dikkate alınır.

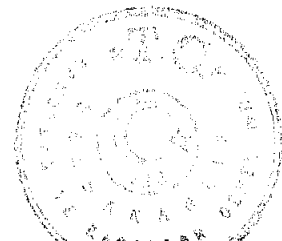
Değerlendirme raporlarının içeriği ve düzenleme esasları Genelkurmay Başkanlığının görüşü alınarak İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 22- 2803 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 3- İl ve ilçe jandarma komutanları ile karakol komutanlarının izinleri, ilgili komutanlıkların planlaması da dikkate alınarak mahalli mülki idare amirlerinin onayı ile verilir.”

MADDE 23- 2803 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 6- İçişleri Bakanı, bu Kanundaki yetkilerinden bir kısmını gerektiğinde sınırlarını yazılı olarak açıkça belirlemek şartıyla ilgisine göre Jandarma Genel Komutanına veya valilere devredebilir.”

MADDE 24- 9/7/1982 tarihli ve 2692 sayılı Sahil Güvenlik Komutanlığı Kanununun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Amiraller haricinde, Sahil Güvenlik Komutanlığı Kurmay Başkanı, Sahil Güvenlik Komutanlığı karargahında görevli başkanlar ve bölge komutanlarının atanmaları İçişleri Bakanınca yapılır. Gerekğinde Sahil Güvenlik Komutanı da bu konuda teklifte bulunabilir. Diğer subayların ve astsubayların, Devlet memurlarının, uzman erbaşların ve sözleşmeli erbaş ve erlerin atanmaları ile erbaş ve erlerin dağıtımları Sahil Güvenlik Komutanınca yapılır. Geçici 6 ncı madde hükümleri saklıdır.”

MADDE 25- 2692 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Sahil Güvenlik Komutanlığında görevli sahil güvenlik mensubu subay, astsubay, sivil personel, uzman erbaş, sözleşmeli erbaş ve er, erbaş ve erlerin hizmet gerekleri veya sağlık yahut diğer nedenlerle görev ve hizmet yerlerinin değiştirilmesi ile geçici görevlendirmeleri 8 inci maddedeki usul ve esaslara göre yapılır.”

MADDE 26- 2692 sayılı Kanunun 18 inci maddesine aşağıdaki üçüncü fıkra eklenmiştir.

“Sahil güvenlik bölge komutanları hakkında mülki görevleri açısından konuşlu buldukları yerin valisi tarafından her yılsonunda, askeri görevleri haricindeki diğer görevleri ile ilgili olarak değerlendirme raporu düzenlenir. Değerlendirme raporları personelin terfi, ödüllendirme, atama ve yer değiştirmesinde dikkate alınır. Değerlendirme raporlarının içeriği ve düzenleme esasları, Milli Savunma Bakanlığının görüşü alınarak İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 27- 2692 sayılı Kanuna 21 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 21/A ve 21/B maddeleri eklenmiştir.

“Görevden uzaklaştırma

MADDE 21/A- Askeri nitelikte olmayan görevleri sebebiyle işledikleri iddia edilen bir suçtan dolayı görevi başında kalmasında sakınca görülen Sahil Güvenlik Komutanlığı personeli, İçişleri Bakanı tarafından görevinden uzaklaştırılabilir. Gerekğinde Sahil Güvenlik Komutanı da bu konuda teklifte bulunabilir. Görevden uzaklaştırılan personel hakkında en geç on gün içinde ön inceleme veya soruşturmaya başlanır. 353 sayılı Kanun, 926 sayılı Kanun ve 31/1/2013 tarihli ve 6413 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Disiplin Kanununda yer alan geçici olarak işten el çektirme, açığa çıkarma, açığa alınma ve geçici süre ile görevden uzaklaştırmaya ilişkin hükümler saklıdır.

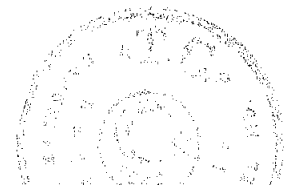
Sivil memurların görevden uzaklaştırılmaları 657 sayılı Kanun hükümlerine tabidir.

Görevden uzaklaştırmanın hukuki ve mali sonuçları

MADDE 21/B- Görevden uzaklaştırılanlar yapmakta oldukları görevden alıkonulurlar. Bu kişilerin görev yerleri değiştirilebilir veya başka görev verilmeyebilir.

Görevden uzaklaştırılanlara bu süre içinde 657 sayılı Kanunun 141 inci maddesinin birinci fıkrası hükmüne göre aylık ödenir. Ancak, bu gibilerden haklarında soruşturma izni verilmemesine, soruşturmaya veya kovuşturmaya yer olmadığına, beraatına, her ne sebeple olursa olsun kamu davasının düşmesine veya ortadan kaldırılmasına karar verilenlerin ödenmeyen veya noksan ödenen her türlü özlük hakları ödenir. Türk Silahlı Kuvvetlerinin yurtdışı kadrolarında görevliken görevden uzaklaştırılanlara da yurtdışında bir kadroya atanıncaya kadar, bu fıkra uyarınca yurtdışı aylığı ödenir.

Ön inceleme veya soruşturmaya konu olan fiillerinin hizmetlerine devama engel olmadığı anlaşılanların görevden uzaklaştırma tedbirleri, haklarında karar verilmesi beklenmeksizin kaldırılabilir.

Bu Kanun kapsamındaki görevden uzaklaştırma tedbiri iki ayı geçemez. Bu süre zorunlu hallerde iki ayı geçmemek üzere bir defa uzatılabilir. Görevden ayrı kalınan süre hizmetten sayılır.”

MADDE 28- 2692 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Sahil Güvenlik Komutanlığının askeri görevleri haricindeki diğer görevleriyle ilgili eylem ve işlemleri İçişleri Bakanlığı ile valiler ve kendi amirleri tarafından denetlenir ve teftiş edilir.

EK MADDE 2- İçişleri Bakanı, bu Kanundaki yetkilerinden bir kısmını gerektiğinde sınırlarını yazılı olarak açıkça belirlemek şartıyla ilgisine göre Sahil Güvenlik Komutanına veya valilere devredebilir.”

MADDE 29- 10/6/1949 tarihli ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- Vali, general ve amiraller hariç olmak üzere Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı personelinin askeri görevleri haricindeki diğer görevlerini ilgilendiren disiplin suçları ortaya çıktığında, 31/1/2013 tarihli ve 6413 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Disiplin Kanunu hükümleri çerçevesinde uyarma, kınama, hizmete kısmi süreli devam ve aylıktan kesme cezalarını verebilir.”

MADDE 30- 4/1/1961 tarihli ve 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 34 üncü maddesinin (d) fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı mensuplarının kıyafetine ilişkin hususlar, Genelkurmay Başkanlığının görüşü alınarak Milli Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı tarafından müştereken çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MADDE 31- 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun;

(1) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c), (h), (ı), (k), (o), (ö), (r), (u), (aa), (cc), (çç) ve (dd) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (ç) bendi yürürlükten kaldırılmış ve aynı fıkra aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“c) Adres bileşenleri: Yurt içinde il, ilçe, köy ve köy başlıkları, mahalle, bulvar, cadde, sokak, bina, dış kapı numarası, iç kapı numarası, posta kodu gibi adres bilgisine ulaşmak için gerekli olan verileri; yurt dışında ise ülke adı ile o ülkede kullanılan adres verilerini,”

“h) Değerli kâğıtlar: Kimlik kartı, uluslararası aile cüzdanını ve mavi kartı,”

ı) Diğer adres: Yerleşim yeri adresi dışında kalan adresleri,”

“k) Kimlik Paylaşımı Sistemi: Genel Müdürlükte elektronik ortamda tutulan kayıtların kurumlar ve tüzel kişilerle paylaşıldığı sistemi,”

“o) Merkezî veri tabanı: Genel Müdürlükte elektronik ortamda tutulan kayıtları,

ö) MERNİS: Merkezî Nüfus İdaresi Sistemini,”

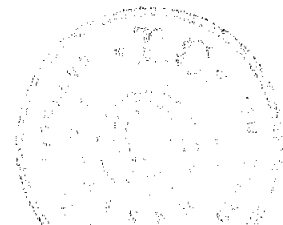
“r) Kimlik kartı: Kişinin Türk vatandaşı olduğunu ve aile kütüğüne kayıtlı bulunduğunu gösteren Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartını,”

“u) Nüfus kütüğü: Aile kütüğü ve özel kütüklerden oluşan kayıtları,”

“aa) Ulusal adres veri tabanı: Adres bileşenlerinin tutulduğu merkezî veri tabanını,”

“cc) Vekâletname: Temsil yetkisini kapsayan noterden onaylı belgeyi,

çç) Yabancılar kütüğü: Kimlik numarası verilen yabancıların kayıtlarının elektronik ortamda tutulduğu kütüğü,

dd) Yapı belgeleri: Yapı Ruhsat Formu, Yapı Kullanma İzin Belgesi, Yanan ve Yıkılan Yapılar Formu ve Binalar Cetvelini,”

“ff) Yetkili idare: Adres numaralama veya yapı belgeleri düzenleme yetki ve sorumluluğu verilen idareleri,

gg) Biyometrik veri: Elektronik sistemler aracılığı ile kimlik tespit ve kimlik doğrulama işlemlerinin gerçekleştirilmesini sağlamak amacıyla alınan parmak izi, damar izi ve el ayası gibi karakteristiklerden elde edilen kişiye özgü verileri.”

(2) 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bakanlık, özel kütükleri kâğıt ve elektronik veya sadece elektronik ortamda tutmaya ve ilgili kurumların uygun görüşünü almak kaydıyla kâğıt ortamında düzenlenen nüfus olayları ve adrese ilişkin dayanak belgelerin bu kurumlarca muhafaza edilmesine yetkilidir.”

(3) 7 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiş ve aynı fıkranın son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“h) Biyometrik verisi.

(a), (g), (ğ) ve (h) bentlerinde belirtilen kayıtlar ile velayet ve vesayeti gerektiren hallere ilişkin kararlar sadece elektronik ortamda tutulur.”

(4) 8 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) İkamet izni verilen yabancılar, Genel Müdürlükçe kimlik numarası verilerek yabancılar kütüğüne kaydedilir. Türkiye’de bulunan yabancılarla ikamet izni şartı aranmaksızın kimlik numarası vermeye Bakanlık yetkilidir. Diplomatik misyon mensupları bu hükmün dışındadır.”

(5) 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “nüfus cüzdanı” ibaresi “kimlik kartı” ve “nüfus cüzdanlarını” ibaresi “kimlik kartlarını”; 18 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “nüfus cüzdanlarını” ibaresi “kimlik kartlarını” ve dördüncü fıkrasında yer alan “nüfus cüzdanı” ibaresi “kimlik kartı” şeklinde değiştirilmiştir.

(6) 15 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

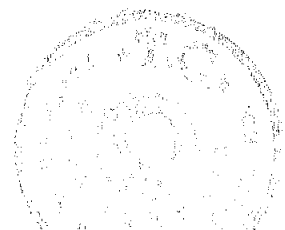
“(7) Doğum bildirimini doğumun gerçekleştiği sağlık kuruluşuna da yapılabilir. Çocuğa konulan ad, üç adı geçmemek üzere ve kısaltma yapılmadan yazılır. Doğum raporu ve doğum tutanağının düzenlenmesine ilişkin usul ve esaslar Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

(7) 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- (1) Yabancıların Türkiye’de meydana gelen nüfus olaylarına ilişkin olarak nüfus müdürlüklerine başvurularını halinde, ilgili olay formu düzenlenir. Formun bir örneği kendilerine verilir, bir örneği de özel dosyasında saklanır.”

(8) 22 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bakanlık, 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile köyken mahalleye dönüştürülen mahalle muhtarlıklarına evlendirme memurluğu yetki ve görevi verebilir.”

(9) 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Haklı sebeplerin bulunması halinde aynı konuya ilişkin düzeltme yapılması hâkimden istenebilir. Ad değişikliği halinde, nüfus müdürlüğü bu kişinin çocuklarının baba veya ana adına ilişkin kaydı, soyadı değişikliğinde ise eş ve ergin olmayan çocukların soyadını da düzeltir.”

(10) Beşinci Kısım başlığı “Kimlik Kartı, Uluslararası Aile Cüzdanı ve Mavi Kart” şeklinde değiştirilmiştir.

(11) 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 41- (1) Kimlik kartında yer alacak bilgiler ile kartın tasarımı, temini, basımı, dağıtım ve teslim yöntemi ile üretim ve kişiselleştirilmesinde kullanılacak sistemi belirlemeye Bakanlık yetkilidir.

(2) Kimlik kartında yer alacak biyometrik verinin türü, niteliği ve alınma yaşı Bakanlıkça belirlenir.

(3) Biyometrik verisi alınacak kişilerin şahsen müracaatı esastır. Biyometrik verisi alınmayacak çocukların kimlik kartı müracaatı veli veya vasileri ile 15 inci ve 17 nci maddelerde yer alan bildirim yükümlülüğü bulunan kişiler tarafından yapılır.

(4) Merkezî veri tabanında tutulan biyometrik veriler kimlik doğrulama işlemleri dışında kullanılamaz.

(5) Kişi, müracaat sırasında yazılı muvafakatı ile kimlik kartını teslim alacak kişiyi belirleyebilir.

(6) Kimlik kartı talebinde bulunan kişi ile nüfus kütüklerinde kayıtlı kişinin aynı kişi olup olmadığı hususunda tereddüte düşülmesi halinde mülkî idare amirinin emri ile kolluk kuvvetlerine araştırma yaptırılır.

(7) Kimlik kartının kaybı veya değiştirilmesi nedeniyle yapılacak müracaatlarda, yenisi verilinceye kadar geçerli olacak, usul ve esasları Bakanlıkça belirlenen geçici bir belge verilebilir.

(8) Kimlik kartına bu Kanunda öngörülenler dışında kayıt ve işaret konulamaz. Kimlik kartı hiçbir kişi veya kurum tarafından alıkonulamaz.

(9) Evlenme işlemi tamamlandıktan sonra, çiftlere uluslararası aile cüzdanı verilir.

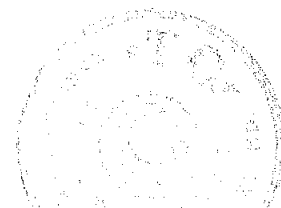
(10) Uluslararası aile cüzdanı ve mavi kart Bakanlıkça belirlenen tasarım ve sayıda Maliye Bakanlığınca bastırılır. Aile cüzdanları ve mavi kartlar Maliye Bakanlığınca yurt içinde nüfus müdürlüklerine ve evlendirme memurluklarına verilmek üzere maliye yetkililerine, yurt dışında ise dış temsilciliklere verilmek üzere Dışişleri Bakanlığına gönderilir. Uluslararası aile cüzdanları ve mavi kartların en fazla üçbin adedi, bedeli sonradan ödenmek üzere, müteakiben üçbin adetlik partiler halinde peşin para karşılığında nüfus müdürlüğüne verilir.

(11) Kimlik kartı, uluslararası aile cüzdanı ve mavi kart bedeli müracaat sırasında tahsil edilir. Doğum bildiriminin kanunî süresi içinde yapılması halinde ve 2828 sayılı Kanun kapsamında düzenlenecek kimlik kartlarından değerli kâğıt bedeli alınmaz.

(12) Hatalı yazım nedeniyle iade edilen uluslararası aile cüzdanları ve mavi kartlar değerli kâğıt bedelinden düşülür. Hatalı üretim ya da yazım nedeniyle kimlik kartlarının değiştirilmesi halinde kimlik kartı bedeli alınmaz.

(13) Genel Müdürlük, nüfus müdürlükleri ile dış temsilcilikler, kimlik kartı, uluslararası aile cüzdanı ve mavi kart bedeli açısından 2/6/1934 tarihli ve 2489 sayılı Kefalet Kanunu hükümlerine tabi değildir.

(14) Kimlik kartı bedellerinin Hazine veznelerine yatırılmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık ve Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir.”

(12) 42 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Talep belgesi

MADDE 42- (1) Kimlik kartı ve uluslararası aile cüzdanlarının verilebilmesi için şekli ve kapsamı Bakanlıkça belirlenen ve bastırılan talep belgeleri kullanılır. Doğum tutanaklarına dayanılarak kimlik kartı düzenlenmesinde talep belgesi aranmaz.

(2) Talep belgelerini uygulamaya koymaya veya kaldırmaya ve saklama sürelerini belirlemeye Bakanlık yetkilidir.”

(13) 44 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan “vekillik belgesini” ibaresi “vekâletnameyi” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(5) Gerçek kişiler; kendileri ve alt ve üst soyları ile ilgili nüfus kayıt örneğini, kendileri ve ergin olmayan çocuklarının ise yerleşim yeri belgelerini, Bakanlığın belirleyeceği usul ve esaslar çerçevesinde ve güvenli kimlik doğrulama araçlarını kullanarak sorgulayabilir, sonucu fiziki veya elektronik ortamda merciine verebilirler.”

(14) 45 inci maddesinin başlığı “Kimlik Paylaşımı Sisteminin kullanılması” şeklinde, birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(1) Bakanlık, merkezî veri tabanında tutulan bilgileri bu Kanunda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde kurumlar ile tüzel kişilerin; yerleşim yeri ve diğer adres bilgilerini ise kurumlar ve adrese dayalı kamu hizmeti veren kuruluşlar ile finansal hizmet veren kuruluşların paylaşımına açabilir.

(2) Kurumlar ve tüzel kişiler kendi iş ve işlemlerine esas olmak üzere sadece ilgili kişilerin bilgilerini alabilirler.”

“(6) Kimlik Paylaşımı Sistemi üzerinden nüfus kayıt örneği, yerleşim yeri belgesi ve kimlik kartı örneğine erişebilen kurum ve tüzel kişiler bu belgeleri ilgisinden ve nüfus müdürlüğünden talep etmeksizin Kimlik Paylaşımı Sisteminden temin ederler.”

(15) 46 ncı maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

(16) 48 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “il özel idaresi ve belediyelere” ibaresi “yetkili idareye” şeklinde ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

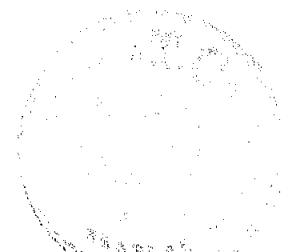
“(4) Adrese dayalı olarak yürütülen iş ve işlemlerde diğer adres, yerleşim yeri adresi gibi aynı hukuki değere sahiptir. Kurumlar yürütecekleri iş ve işlemlerde yerleşim yeri adresi gibi diğer adres bilgilerini de esas alır.”

(17) 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- (1) Yetkili idareler, sorumluluk alanlarındaki adres bileşenlerini standarda uygun olarak tanımlayıp, bunlara değiştirilemeyecek sabit tanımlı numarası vererek adres bilgilerini oluşturmak ve meydana gelecek değişiklikleri on işgünü içinde ulusal adres veri tabanına işlemekle yükümlüdürler. Adres bileşenlerinin yer aldığı standartlara uygun levhalar adrese ulaşmaya imkân sağlayan yerlere asılır.

(2) Yapı belgeleri yetkili idareler tarafından elektronik ortamda üretilir. Buna ilişkin usul ve esaslar, Bakanlık ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından belirlenir.

(3) Ulusal adres veri tabanındaki adres bilgileri, nüfus kütüklerindeki kişi kayıtları ile ilişkilendirilerek Genel Müdürlükçe elektronik ortamda tutulur.”

(18) 50 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bildirim yükümlülüğü ve süresi

MADDE 50- (1) Adres bildiriminde kişilerin yazılı beyanı esas alınır. Bildirim şahsen veya elektronik imza ile yapılır.

(2) Adres bildirimi, nüfus müdürlüklerine veya dış temsilciliklere yapılır. Hizmet alımı ile ilgili başvuru sırasında Bakanlıkça belirlenen adrese dayalı hizmet veren kuruluşlara da adres değişikliğine ilişkin beyanda bulunulabilir.

(3) Adres bildiriminin, yirmi işgünü içinde yapılması zorunludur.

(4) Yerleşim yeri ve diğer adresi aynı olan ailenin ergin fertleri birbirlerinin yerine adres beyanında bulunabilirler. Vekâletname ibraz edenler de kişilerin adresleri ile ilgili bildirimde bulunabilirler.

(5) Çocukların ve kısıtlıların adresleri veli, vasi, kayyım, bunların bulunmaması halinde, çocuğun büyük ana, büyük baba, ergin olan kardeşleri veya çocuğu yanında bulunduranlar tarafından bildirilir.

(6) Huzurevi, yetiştirme yurdu, cezaevi, öğrenci yurdu gibi yerlerde kalanların adres bildirimleri ilgili kurum yetkililerince, bildirim yapamayacak durumda olan kimsesizlerin ise muhtarlar tarafından yapılır.

(7) Beyanda şüphe duyulması halinde kişinin beyanını teyit eden bilgi ve belgeler istenebilir.”

(19) 51 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Adrese dayalı hizmet veren kuruluşların yükümlülüğü

MADDE 51- (1) Kuruluşlarca, adres değişikliği beyan formları elektronik ortamda Genel Müdürlüğe veya kâğıt ortamında en geç on işgünü içinde kuruluşun bulunduğu yerin nüfus müdürlüğüne gönderilir.”

(20) 52 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Adres Paylaşımı Sistemi ve Kimlik Paylaşımı Sistemi” ibaresi “Kimlik Paylaşımı Sistemi”, dördüncü fıkrasında yer alan “Adres Paylaşımı Sisteminden veya Kimlik Paylaşımı Sistemine” ibaresi “Kimlik Paylaşımı Sistemine” şeklinde değiştirilmiştir.

(21) 55 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “kesinleşme” ibaresi “kesinleştirme işlemi” şeklinde değiştirilmiştir.

(22) 56 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

(23) 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 57- (1) Bir işleme esas olmak üzere üçüncü kişilerin beyanda bulunabilmeleri ancak vekâletnamenin ibrazı ile mümkündür.”

(24) 58 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Nüfus yazımlarından önce ölenler aile kütüklerine tescil edilmez. Ancak; yersel yazımdan önce ölen kişiye ait kimlik ile ölüme ilişkin belge ibrazı halinde kişinin kanunî mirasçılarının kaydına açıklama yapılır.”

(25) 59 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “vekillik belgesi” ibaresi “vekâletname” şeklinde değiştirilmiştir.

(26) 60 ıncı maddesinin birinci fıkrasına “Nüfus olayları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve adres” ibaresi eklenmiştir.

(27) 62 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Atık defter kayıtlarına dayanılarak idarece düzeltme yapılamaz. Bu defterlerden çıkartılan kayıtlara “Kişinin kimliği ve aile bağlarının mahkemelerce tespit edilmesi amacı dışında herhangi bir hukukî işleme esas alınamaz.” açıklaması yapılır.

(3) Nüfus olaylarına ait dayanak belgelerinin bulunamaması halinde kişinin adı, soyadı, baba adı, ana adı, doğum tarihi veya doğum yerine ilişkin yanlışlıkların düzeltilmesi ya da eksikliklerin tamamlanması, işleminden kaldırılmış eski aile kütüklerine istinaden yapılır. Bu defterlerden çıkartılan kayıtlara ise “İşbu kayıtlar güncel kayıtların yerine esas alınamaz.” açıklaması yapılır.

(4) Nüfus müdürlüklerinde bulunan arşivlik malzemeler, Genel Müdürlük arşivine alım işlemlerinde; il, ilçe, köy veya mahalle adı ve türü dışında herhangi bir tasnife tabi tutulmaz.”

(28) 63 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 63- (1) Aile kütüklerinde kayıtlı olanlardan askerlik çağına giren erkek nüfusun listesi Milli Savunma Bakanlığınca Kimlik Paylaşımı Sistemi üzerinden alınır.”

(29) 65 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Kimlik Paylaşımı Sisteminde yer alan bilgilerin genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri dışındaki kamu kurum ve kuruluşları ve tüzel kişilerle paylaşılması karşılığında sorgu veya dönen kayıt başına katılma payı alınır. Katılma payının miktarı, Kimlik Paylaşımı Sisteminden sunulan servisin niteliği dikkate alınarak 2 kuruştan az 100 kuruştan fazla olmamak üzere Bakanlar Kurulunca mekânsal ve metinsel veriler için ayrı ayrı belirlenir. Sorgu ve dönen kayıt sayısının belirlenmesinde Bakanlık kayıtları esas alınır.”

(30) 67 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Gerçeğe aykırı yerleşim yeri veya cüzdan talep belgesi veren köy ve mahalle muhtarları ile herhangi” ibaresi “Herhangi” şeklinde değiştirilmiştir.

(31) 68 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) ve (c) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasının (a), (b) ve (c) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

“b) Evlenme olayını bildirme yükümlülüğünü süresi içinde yerine getirmeyenlere yurt içinde nüfus müdürlüklerince, yurt dışında ise dış temsilciliklerce 80 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

c) Adres değişikliğini bildirme yükümlülüğünü süresi içinde yerine getirmeyenlere 80 Türk Lirası, gerçeğe aykırı beyanda bulunanlara 500 Türk Lirası idarî para cezası, yurt içinde mülkî idare amirlerince, yurt dışında ise dış temsilciliklerce verilir.”

MADDE 32- 5490 sayılı Kanuna;

(1) Aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“Atıflar

EK MADDE 1- (1) Diğer mevzuatta “nüfus cüzdanı”, “hüviyet cüzdanı”, “nüfus hüviyet cüzdanı”, “hüviyet varakası”, “nüfus kâğıdı” ibarelerine yapılan atıflar “Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartı”na yapılmış sayılır.

Tescil yetkisi ve görevlendirme

EK MADDE 2- (1) Bakanlık, nüfus olayları ve adrese ilişkin dayanak belgesi düzenleyen kurumlara ve dış temsilciliklere bu belgeleri elektronik ortamda gönderme veya tescil yetkisi verebilir.

(2) Dışişleri Bakanlığının talebi halinde, büyükelçiliklerin konsolosluk şubeleri ile başkonsolosluklarda nüfus ve vatandaşlık işlemlerini gerçekleştirmek amacıyla nüfus personeli görevlendirilebilir. Söz konusu memurların yurt dışındaki görev ve sorumlulukları ile görev süreleri Bakanlık ve Dışişleri Bakanlığınca müştereken belirlenir.

Soyadı değişikliği

EK MADDE 3- (1) Yazılı talepte bulunmak kaydıyla;

a) Boşandığı eşinin soyadını kullanmasına izin verilen kadının evlenmeden önceki soyadını,

b) Eşinin soyadı ile birlikte önceki soyadını taşıyan kadının sadece eşinin soyadını, kullanmak istemesi halinde, nüfus müdürlüğünce gerekli işlem yapılır.

Ölüm olayının tespiti

EK MADDE 4- (1) 1/7/2015 tarihinden itibaren vuku bulan ölüm olayları nüfus müdürlüğünce kurum ve noterlere bildirilmez. Bu tarihten itibaren kurum ve noterler tarafından ölüm olaylarının tespiti Kimlik Paylaşımı Sistemi üzerinden yapılır. Söz konusu tarihten önceki ölüm olayları nüfus müdürlüğünce ilgili kurumlara gönderilmeye devam edilir. Diğer kanunların bu maddeye aykırı hükümleri uygulanmaz. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin esaslar Bakanlık tarafından belirlenir.

Mirasçılık belgesi

EK MADDE 5- (1) İlgililerin talebi halinde nüfus müdürlükleri tarafından mirasçılık belgesi verilebilir. Mirasçılık belgesi verilmesinin yargılamayı gerektirmesi, nüfus kayıtlarının mirasçılık belgesi verilmesi konusunda yeterli olmaması veya mirasçılık belgesinin yabancılar tarafından talep edilmesi durumunda, mirasçılık belgesi nüfus müdürlükleri tarafından verilmez.

(2) Nüfus müdürlüklerince verilen mirasçılık belgesi hakkında, menfaati ihlal edilenler tarafından sulh hukuk mahkemesine itirazda bulunulabilir. Sulh hukuk mahkemesi, itiraz üzerinde verdiği kararın bir örneğini ilgili nüfus müdürlüğüne gönderir.”

(2) Aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“Nüfus cüzdanı uygulaması

GEÇİCİ MADDE 6- (1) Kimlik kartı genel uygulaması tamamlanıncaya kadar nüfus cüzdanlarının düzenlenmesi ve dağıtılması hususunda 41 inci maddenin bu Kanunla değiştirilmeden önceki hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

Ölmüş sayılma

GEÇİCİ MADDE 7- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla merkezî veri tabanında yer alan kayıtlara göre son otuz yılda işlem görmeyen, halen ölü mü sağ mı oldukları bilinmeyen ve yüzon yaşın üstündeki kişiler ölmüş sayılır. Bunlardan sağ olduğu tespit edilenlerin kaydı idarece düzeltilir.

Katılma payı

GEÇİCİ MADDE 8- (1) 65 inci maddenin birinci fıkrası uyarınca katılma payı Bakanlar Kurulunca belirleninceye kadar, 65 inci maddenin bu Kanunla değiştirilmeden önceki hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

Atama izni

GEÇİCİ MADDE 9- (1) Bakanlık adına ihdas edilmiş olup Genel Müdürlük adına tahsis edilmiş kadrolardan 1.000 adedine Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu kapsamındaki sınırlamalara tabi olmaksızın 2015 yılı içinde atama yapılabilir.

Ad ve soyadı düzeltilmesi

GEÇİCİ MADDE 10- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl süreyle, yazılı olarak yerleşim yerinin bulunduğu nüfus müdürlüklerine başvurmak kaydıyla, 21/6/1934 tarihli ve 2525 sayılı Soyadı Kanununun 3 üncü maddesine aykırı soyadları ile yazım ve imla hatası bulunan ad ve soyadları mahkeme kararı aranmaksızın il veya ilçe idare kurulu kararıyla bir defaya mahsus olmak üzere değiştirilebilir. Soyadı değiştirilen erkek ise kendisi ile birlikte varsa karısının ve müracaat tarihinde ergin olmayan çocuklarının da soyadları düzeltilir. Soyadı değiştirilen kadın ise kendisi ile birlikte ergin olmayan evlilik dışı çocukları varsa onların da soyadları düzeltilir.

Göçmenlerin doğum yeri ve tarihinin düzeltilmesi

GEÇİCİ MADDE 11- (1) Göçmen olarak Türk vatandaşlığına alınanlardan doğum yeri ve tarihi hatalı olan kişilerin kayıtları, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde usulüne göre onaylanmış doğum belgeleri ile müracaatları halinde, nüfus müdürlüğünce düzeltilir.”

MADDE 33- 29/5/2009 tarihli ve 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun;

(1) 12 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Millî güvenlik bakımından engel teşkil edecek hali bulunanların talepleri Bakanlıkça reddedilir.”

(2) 16 ncı maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “ve kamu düzeni” ibaresi “, kamu düzeni ve genel ahlak” şeklinde değiştirilmiştir.

(3) 43 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Millî güvenlik bakımından engel teşkil edecek hali bulunanların talepleri Bakanlıkça reddedilir.”

MADDE 34- 5901 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Saklı nüfus tescili

EK MADDE 1- (1) Onsekiz yaşını tamamladığı halde aile kütüklerine kaydedilmemiş olan kişilerin, anne veya baba, bunların ölmüş olması halinde varsa kardeşleri ile soybağını gösterir tıbbî rapor ibraz etmeleri halinde başka bir belge istenmeden tescil işlemi yapılır.”

MADDE 35- 15/7/1950 tarihli ve 5682 sayılı Pasaport Kanununun;

(1) 17 nci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin birinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Umuma mahsus pasaport almak isteyenlerin başvuru yerleri ve istenecek belgeler İçişleri Bakanlığınca tespit edilir.”

(2) 20 ncı maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Demiryolu personeli kimlik belgeleri anlaşmalarda öngörülen yetkili makamlarca tasdik edilmedikçe pasaport yerine kullanılamaz. Gemi adamı cüzdanı ve uçak mürettebatı belgesini düzenlemeye yetkili kurum ve kuruluşlar, ilgililerin bu Kanunun 22 nci maddesi kapsamındaki durumlarını yetkili merciden teyit etmek zorundadır.”

(3) Ek 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında hususi pasaport alacaklarda en az lise veya dengi okul mezunu olma şartı aranır.”

MADDE 36- 15/1/2004 tarihli ve 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b), (e) ve (f) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Nitelikli sertifika verdiği kişilerin kimliğini resmî belgelere göre veya Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartı vasıtasıyla karta erişim parolası ya da şifresi ile biyometrik doğrulama yönteminin birlikte kullanılması suretiyle güvenilir bir biçimde tespit etmekle,”

“e) Kanunlarda öngörülen sınırlamalar saklı kalmak üzere sertifikanın kullanımına ilişkin özellikler, uyumsuzlukların çözüm yolları ile ilgili şartlar ve güvenli elektronik imzanın elle atılan imza ile eşdeğer olduğu hakkında talep eden kişiyi sertifikanın tesliminden önce bilgilendirmekle,

f) Sertifikada bulunan imza doğrulama verisine karşılık gelen imza oluşturma verisini başkasına kullandırmaması konusunda, sertifika sahibini bilgilendirmekle,”

MADDE 37- 14/2/1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

(1) 2 nci maddesinin birinci fıkrasına (i) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (j) bendi (k) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“j) Pasaport hizmetlerini yürütmek,”

(2) 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

(3) 9 uncu maddesine birinci fıkrasının (d) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiş ve mevcut (e) bendi (ı) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“e) Kaçakçılık faaliyetleriyle ilgili olarak görevli kuruluşlar arasında koordinasyon ve işbirliği yapılması için gerekli tedbirleri almak,

f) Suç işleyip ele geçmeyen kişilerin, çalınan veya kaybedilen motorlu taşıtların, ateşli silahların, kimliği ispata yarayan her türlü belgelerin kayıtlarını tutarak güvenlik kuvvetlerinin kullanımına sunmak,

g) 112 acil çağrı merkezleri ve yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları ile ilgili iş ve işlemleri yürütmek,

h) Sınır yönetimine ilişkin politika ve stratejileri belirlemek ve uygulanmasını takip etmek, ilgili kuruluşlar arasında işbirliği ve koordinasyonu sağlamak,”

(4) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına (e) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (f) bendi (g) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“f) Pasaport, pasaport yerine geçen belgeler ve sürücü belgelerinde yer alacak bilgiler ile biyometrik verinin türü, niteliği ve alınma yaşını tespit etmek, bu belgelerin tasarımı, temini, basımı, dağıtımı, teslimi ile üretim ve kişiselleştirilmesine ilişkin işlemleri yürütmek ve bunlara dair usul ve esasları belirlemek.”

(5) 13 üncü maddesi ve eki (1) sayılı Cetvelin Ana Hizmet Birimleri bölümünün 5 inci sırası yürürlükten kaldırılmıştır.

(6) 28/A maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “valiye bağı olarak” ibaresinden sonra gelmek üzere “kamu tüzel kişiliğini haiz ve özel bütçeli” ibaresi eklenmiş; aynı fıkranın ikinci, üçüncü ve dördüncü cümleleri yürürlükten kaldırılmış, anılan fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş; mevcut dördüncü fıkranın ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmış; mevcut beşinci fıkranın başına aşağıdaki cümle eklenmiş ve mevcut sekizinci fıkranın üçüncü, dördüncü ve beşinci cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlıklar ve diğer merkezi idare kuruluşları, illerde yapacakları her türlü yatırım, yapım, bakım, onarım ve yardım işlerini bu Başkanlık aracılığıyla yapabilirler. Bu işler karşılığı yapılacak kaynak transferlerinin hangi aşamada ne surette avans veya tahakkuk suretiyle yapılacağı, ihaleye çıkılmasında kaynağın sağlanması yöntemi, avans karşılığı ödeneğin saklı tutulması, ödenek devri, aranacak belgeler ile bu kapsamdaki diğer esas ve usuller İçişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir. Bu madde kapsamında Başkanlık aracılığıyla yapılacak işlere ilişkin ödenekler, kamu kurum ve kuruluşlarının bütçelerinde ayrı tertiplerde izlenir, bu ödeneklerden diğer tertiplere aktarma yapılamaz ve başka amaçlarla kullanılamaz. Söz konusu tertiplerde yer alan ödeneklerden harcanmayan kısımlar ertesi yıl bütçesine devren ödenek kaydedilir.

Başkanlığın gelirleri şunlardır:

- a) İçişleri Bakanlığı bütçesinden yapılacak Hazine yardımları.
- b) Kamu kurum ve kuruluşlarının yatırım ve hizmetleri için aktardıkları tutarlar.
- c) Bağış ve yardımlar.
- d) Diğer gelirler.

Bu Kanun ve diğer mevzuatla Başkanlığa verilen görevlerin gerektirdiği her türlü giderler Başkanlık bütçesinden karşılanır.

Başkanlığın bütçesinin hazırlanması ve uygulanması ile diğer hususlar Maliye Bakanlığının görüşü alınarak İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Başkanlık ilin ihtiyaçları çerçevesinde gerektiğinde her türlü yatırım ve hizmetleri yerine getirebilir; bu amaçla kamu kurum ve kuruluşlarıyla, diğer tüzel kişilerle ve sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği yapabilir ve ortak projeler yürütebilir.”

“Başkanlığın personel ihtiyacı İçişleri Bakanlığı kadrolarında görev yapan personelden karşılanır.”

“Yapılan veya yapılacak harcamalar karşılığı tutarlar ilgili kurumun pay ve ödeneklerinden tahsis yapan kurum tarafından kesilerek ilgili Başkanlığa veya hizmeti yerine getiren diğer kamu kurum ve kuruluşuna gönderilir. Bu fıkra kapsamında ilgili genel bütçeli idarelere aktarılan tutarları, bir yandan genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir, diğer yandan bütçesinin ilgili tertiplerine ödenek kaydetmeye ve yıl içerisinde harcanmayan kısımlarını ertesi yıl bütçesine devren gelir ve ödenek kaydetmeye ilgili kurum yetkilidir. Diğer kamu kurum ve kuruluşlarına aktarılan tutarların bütçeleriyle ilişkilendirilmesi bu kurumların tabi olduğu mevzuat hükümleri çerçevesinde gerçekleştirilir.”

(7) Ek 3 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Bu Kanuna ekli (1) sayılı listede yer alan kadro iptal edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin İçişleri Bakanlığı bölümünden çıkarılmış, ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek anılan Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin İçişleri Bakanlığı bölümüne eklenmiştir.

(8) Geçici 9 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- Emniyet Genel Müdürlüğünce yürütülen pasaport ve sürücü belgesi hizmetlerine ilişkin iş ve işlemler, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren bir yıl içerisinde Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne devredilir.

Bu Kanunda belirlenen esaslara göre devir işlemleri tamamlanıncaya kadar, pasaport ve sürücü belgesi işlemlerine ilişkin görev ve hizmetler daha önce bu görev ve hizmetleri yapmakta olan birimler veya personel tarafından yürütülmeye devam olunur.

Bu Kanun kapsamında pasaport ve sürücü belgelerine ilişkin olarak Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne devredilen görevler hakkında diğer mevzuatta Emniyet Genel Müdürlüğüne yapılmış olan atıflar Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne, mahalli emniyet makamlarına yapılmış olan atıflar ise nüfus müdürlüklerine yapılmış sayılır.

GEÇİCİ MADDE 11- Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlıklarının 2014 mali yılı harcamaları, Maliye Bakanlığınca yeni bir düzenleme yapıncaya kadar İçişleri Bakanlığının 2014 yılı bütçesinde yer alan ödeneklerden karşılanır.

Başkanlıkların kullanımında bulunan her türlü taşınır, taşıt, araç, gereç ve malzeme ile borç ve alacaklar, hak ve yükümlülükler, yazı ve elektronik ortamdaki her türlü kayıt ve dokümanların devir işlemleri İçişleri Bakanlığınca belirlenecek esaslara göre yürütülür. 6360 sayılı Kanunla tüzel kişiliği kaldırılan il özel idarelerine ait taşınmazlardan ilgisi nedeniyle Hazineye devredilen ancak halen Başkanlığın kullanımında olan taşınmazlar, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç üç ay içinde ilgili Başkanlığın talebi ve defterdarlık tarafından tapu müdürlüğüne başvurulması üzerine tapuda bu Başkanlık adına devir ve tescil edilir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, Başkanlıklarca sözleşmeye bağlanmış olan işler mevcut sözleşme hükümlerine göre yürütülmeye devam olunur. Başkanlıklara devredilen sözleşmelerden dolayı taraf olunan davalar ile başlatılmış olan takiplerde Başkanlıklar kendiliğinden taraf sıfatını kazanır. Ancak valinin uygun görmesi halinde söz konusu davalar ile başlatılmış takipler valiliklerce sonuçlandırılır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, 6360 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin yirmibeşinci fıkrası ile bu Kanunun bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştirilmeden önceki 28/A maddesine göre; İçişleri Bakanlığı bütçesine, genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinin işleri ile ilgili olarak aktarılan veya kaydedilen ödeneklerden harcanmayan kısımlar, iş veya projenin ilgili olduğu idare bütçesine İçişleri Bakanlığınca aktarılır. Genel bütçe kapsamında yer almayan diğer kurum ve kuruluşlarının işlerine ilişkin İçişleri Bakanlığı bütçesine kaydedilen ödeneklerden harcanmayan kısımlar karşılığı tutarlar ise İçişleri Bakanlığı bütçesine gider kaydedilerek ilgili kurum veya kuruluşun muhasebe birimi hesabına yatırılır. Yatırılan bu tutarlar ilgili kurum veya kuruluş tarafından bütçesine gelir ve ödenek kaydedilir. Bu fıkra kapsamda merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçelerine kaydedilen veya aktarılan ödeneklerden harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren ödenek kaydetmeye ilgili kamu idaresi yetkilidir.

Bu Kanunun 28/A maddesi kapsamında öngörülen hizmetlerde kullanılmak üzere, İçişleri Bakanlığının taşra teşkilatı kadrolarından 500 adedine Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu kapsamındaki sınırlamalara tabi olmaksızın 2015 yılı içinde atama yapılabilir.”

MADDE 38- 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanuna;

(1) Aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanuna ya da başka kanunlara göre ön inceleme, disiplin soruşturması veya diğer idari soruşturmaları yapmakla görevlendirilenlerin görevleriyle ilgili

olarak yaptıkları işlemlerden, yürüttükleri faaliyetlerden, düzenledikleri raporlar ile görüş yazılarında belirttikleri kanaatlerinden veya kanunla verilen yetkilere dayanarak aldıkları tedbirlerden dolayı ancak idare aleyhine tazminat davası açılabilir. Kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk sebeplerine dayanılarak da olsa mezkûr görevliler aleyhine tazminat davası açılmaz. Ancak bu görevlilerin suç sayılan eylemleri ile kin, garz ve hatıra dayalı olarak veya baskı veya telkinle kanaat oluşturduğu ya da değiştirdiği kesinleşmiş yargı ya da disiplin kurulu kararıyla tespit edilirse, idarenin görevliye rücu hakkı saklıdır.”

(2) Aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Ek 1 inci madde hükmü, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte;

a) Görülmekte olan davalar,

b) Kesinleşmemiş hükümler,

c) Miktar veya değeri itibarıyla temyiz veya karar düzeltme yoluna gidilemediği için kesinleşen hükümler,

bakımından da uygulanır ve davaya idare aleyhine devam olunur.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilen ve miktar veya değeri itibarıyla temyiz veya karar düzeltme yoluna başvurulamayan hükümler için, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki hafta içinde temyiz veya karar düzeltme yoluna başvurulabilir. Bu fıkra uyarınca yapılan kanun yolu başvuruları üzerine verilen kararlar, tahsil edilmiş tazminat bedelinin geri istenmesi hakkını doğurmaz.

Görevli mahkemede idare aleyhine devam olunacak davada, temyiz ve karar düzeltme incelemesinde ilk olarak ek 1 inci maddede öngörülen dava şartlarının mevcut olup olmadığına bakılır.”

MADDE 39- 21/2/1963 tarihli ve 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununa ekli “Değerli Kağıtlar Tablosu”nun (6) numaralı sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. a) Nüfus cüzdanları	6,75
b) Kanunî bildirim süresi dışında doğum nedeniyle düzenlenen Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartı	15
c) Değiştirme nedeniyle düzenlenen Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartı	15
d) Kayıp nedeniyle düzenlenen Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartı	50”

MADDE 40- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 28 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “ve okullara sağlanan internet erişim hizmetleri” ibaresi “internet erişim hizmetleri, deniz haberleşmesi ve seyir güvenliği haberleşme hizmetleri; 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Kanun kapsamındaki elektronik haberleşme hizmetleri; elektrik ve doğalgaz alımları,” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 41- 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı Kanununun 3 üncü maddesinin dokuzuncu fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “İçişleri Bakanlığı bütçesine aktarılır.” ibaresi “Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlıklarına aktarılır.” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın son cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 42- Bu Kanununun 32 nci maddesi ile 5490 sayılı Kanuna eklenen ek 5 inci maddesi yayımı tarihinden altı ay sonra, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
TEŞKİLAT: MERKEZ

İPTAL EDİLEN KADRONUN

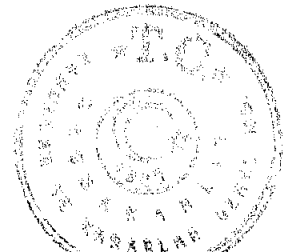
Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
MİAH	Kaçakçılık İstihbarat, Harekat ve Bilgi Toplama Dairesi Başkanı	1	1	1
TOPLAM			1	1

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU: İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
TEŞKİLAT: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
MİAH	Daire Başkanı	1	2	2
MİAH	Şube Müdürü	1	2	2
GİH	Şube Müdürü	1	4	4
TH	Teknisyen	10	35	35
TOPLAM			43	43

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

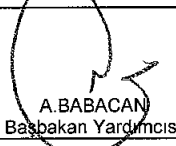
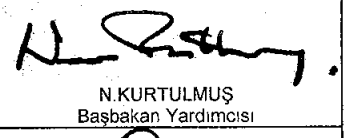

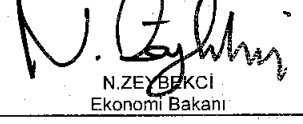

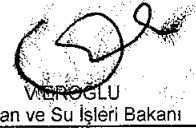
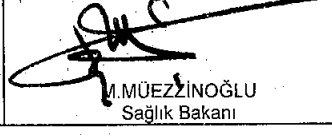
T/ 777

MADDE 43- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

Ahmet Davutoğlu

AHMET DAVUTOĞLU
BAŞBAKAN

 B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı	 A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	 Y. AKDOĞAN Başbakan Yardımcısı	 N. KURTULMUŞ Başbakan Yardımcısı
 B. BOZDAĞ Adalet Bakanı	 A. İSLAM Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	 V. BOZKIR Avrupa Birliği Bakanı	 F. İSK Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
 F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 İ. GÜLLÜCE Çevre ve Şehircilik Bakanı	 M. ÇAVUŞOĞLU Dışişleri Bakanı	 N. ZEYBEKÇİ Ekonomi Bakanı
 T. YILDIZ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 A. Ç. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	 M. M. EKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	 N. CANIKLI Gümrük ve Ticaret Bakanı
 F. İLA İçişleri Bakanı	 C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	 Ö. ÇELİK Kültür ve Turizm Bakanı	 M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
 N. AVCI Millî Eğitim Bakanı	 İ. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	 V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	 M. MÜEZZİNOĞLU Sağlık Bakanı
 L. ELVAN Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

Dosya No:
101-1052
1460